

- Title – अज्ञात
- Accession No – Title –
- Accession No –
- Folio No/ Pages –
- Lines-
- Size
- Substance Paper –
- Script Devanagari देवनागरी
- Language – संस्कृत
- Period –
- Beginning –
- End –
- Colophon-
- Illustrations -
- Source - भूमि ५।१५ से सप्ताह-धन
- Subject -
- Revisor -
- Author - अपूर्णा
- Remarks-

वत्सवतर पूर्वशौचेनाग्निमाशौचं न वतिरिति भावः

अं.
स्त्री.
५

1

५

३०

ब्राह्मणादिभिः सर्वैः प्रथमदिवसे त्रयः पिंडा देयाः द्वितीयदिने चत्वारः तृतीयदिने त्रयः पिंडा देयाः अथवा
प्रथमदिवसे एकः पिंडः द्वितीयदिने चत्वारः तृतीयदिने पंच एवं दश पिंडा दातव्याः सद्यः शौचे त्वेकाहे नै
व दश पिंडा दातव्याः असंपूर्णा शौचांतरे एकैकपिंडमेकैकस्मिन्दत्वा अंतिमदिने वशिष्ठाः पिंडा देयाः
पाकासंपत्तौ फलमूलशाकगुडङ्गुधशालिसक्तूनामन्यतमेन पिंडो देयः येन दद्येन प्रथमः पिंडो दत्तस्त
जातीयेनैव पिंडांतरमपि दद्यात् पुत्रायधिकारिणिविदेशस्येन्येन दाहकर्त्री पिंडदाने कृते त्रादिरपि पिंडा
दद्यात् येनैव प्रथमः पिंडो दत्तः स एव पिंडांतरमपि दद्यात् अथास्थिसंचयः चतुर्थब्राह्मणानां तु पंच
मेहनिभ्युजां नवमे वैश्यजातीनां षड्दण्डाणां दशमात्परे कर्तव्यं तु नरैः आरुं देशकालाविरोधतः आरु
मत्रास्थिसंचयनिमित्तकं एतच्च पूर्णशौचेषु दिनकथनं एवमरौचिनामंगस्य स्पर्शे चतुर्थे हनि विप्र
स्य षष्ठे वैशत्रियस्य तु अष्टमे दशमे चैव स्पर्शः स्याद्देश्य षड्योः यत्तु प्रथमे हनि तृतीये वा सप्तमे नव
मेपि वा अस्थिसंचयनं कार्यं निजैस्तप्तजैः स्मृतमिति वाक्यं तद्ब्राह्मणादीनां चतुर्थदिदिने च स्थि
संचयासंभावनायां प्रमायादिदिवसे च स्थिसंचयविधायकं अहशौचे तु द्वितीये हनि सद्यः शौचे

मं. पू.
४

शरीः शमाः

वपत्राणि दत्तैः क्षित्वा त्रय्यदक्षिणेन पाणिना उंशमीपापं शमयतु इति शमी। उंश्रुमेव स्थिरो मूया समित्य शमा
 नो उंश्रुतिर्नः शर्म यच्च हित्यग्निं स्पृशेत्। ब्रह्मभक्ष्यं गयोर्मध्ये स्थित्वा ज्योतिर्मंत्रेण दक्षिणेन पाणिना दावपि
 स्पृशेत्। तत्तं श्रमनिपदन्यासं कृत्वा च म्योदकं गौरसर्वपाणिदूर्वावकालवृषभान्मंसं स्पृशेत् गृहं प्रविशेद्युः॥ ए
 तेषां कुलोत्तरजातानां प्रादस्पृशामपि कर्तव्यं जातयो नैव तस्योपात्रावन्नेपचेयुः। यावदशौचं मृण्मयपात्रे पत्रपुटे
 पाणौ वा क्रीतलब्धमनामिषं दिवा भुञ्जीरन्नेककालं त्रिरात्रमक्षारलवणाग्निः दादशरात्रं महागुरुषु मातापि
 ता आचार्यं प्रति महागुरवः सर्ववृत्तचारिणो दीनामलिना भोगवर्जिताः शस्त्रपाणयोः धउपवेशिनः पृथक्
 क्षितौ शयीरन् उपवेशने शयने च तृणप्रस्तरमुपासीरन् प्रेतक्रियावर्जं न नावश्यकं न किंचित्कर्म कुर्युः
 पंचमसप्तमनवमदिवसेषु सर्वेषामेव सपिंडानां वहिः स्नानं तिलोदकदानं वस्त्रप्रक्षालनं सहभोजनं चतुष्य
 यशमशानगृहेषु दीपदानमसंवाहनं च तैलाभ्यंजनं जागरादिकं प्रेताप्यायनकरं प्रथमपिंडदानवत्
 द्वितीयादिषु दिवसेषु द्वितीयादिपिंडदानं तत्र विशेषः द्वितीयदिने पिंडदानवाक्ये कर्णादिनासिकापूर
 को द्वितीयः पिंडः द्वौ तिलतोयांजली द्वौ तिलतोयपात्रे तृतीयदिने गलांशभुजवक्षः पूरकस्तृतीयः पिंडः

मु.
गु.
पा.
त्रे.
या
मा
प्रते
ने
प्र.
वमं.
३

२८

पुत्रादीन् शुचिशाङ्गुलदेशे उपविष्टान् नायमत्यंतसंवासः कस्यचित्केनचित्सहः अपि स्वेन शरीरेण किमु-
 तान्यैः पृथग्जनैरित्यादि महाभारतादिवाक्यानि श्रावयित्वाः पत्नीतशोकान् च धुजनाङ्कुर्युः ततः पुत्रादिर्लगु-
 डमादाय मृण्मयनवभांडेन जलमानीय ग्रामादहर्दि बतयतने गृहद्वारि वा शुचितीरे वा पिंडदानस्यानादेशा-
 न्यांदिशि अग्निं प्रज्वाल्य तंडुलप्रसृतिद्वयं प्रक्षाल्य सुशुभ्रं स्वयंपचेत् ततो दक्षिणप्रवणे भूभागे गोमयोपलिप्ते
 गौरमृत्तिकाया पिंडार्थं दक्षिणप्रवणं स्थानं निर्माया चांतः कृतापसव्यो दक्षिणमुखः पातितवामजानुः पिंड-
 त्रयं स्थानोपरि दक्षिणाग्रं कुशमास्तीर्य पुटकादौ जलतिलगंधपुष्पाणि प्रक्षिप्य तत्पात्रं वामहस्ते कृत्वा मोटक-
 कुशतिलजलान्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतशिरः पूरकप्रथमपिंडस्थाने अत्रावने निक्षेप्य ते मया
 दीयते तवोपतिष्ठतामिति कुशत्रयोपरि अवने जनं दद्यात् ततस्तिष्ठतमधुयुक्तं दुग्धसिक्तं तप्तमेव पिंडमा-
 दाय मोटकतिलजलान्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेत एष शिरः पूरकः प्रथमः पिंडस्ते मया दीयते
 तवोपतिष्ठतामिति कुशोपरि अवने जनस्थाने पिंडं दद्यात् विहितकालेऽप्यकृतचूडाकरणस्य विहितकाले
 ने ष्यकृतोपनयनस्य भूमावेव पिंडं दद्यात् ततः प्रत्यवर्जनदानं ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतशिरः पूरकप्र-
 थमपिंडे प्रत्यवने निक्षेप्य ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति पिंडोपरि पूर्ववद्दद्यात् ततः प्रेतमुद्दिश्य तूष्मीमेव

वामहस्तान्वा दद्यु दक्षिणहस्तं गुणैर्जनी मध्यात्मकपितृतीर्थे नदिमुग्गकुशत्रयेण वेतगेत्रनामनी उच्चार्य
 मन्त्रं मनसा ध्यायन्तः कुशहस्ताः वेतायसतिलजलांजलिं दद्युः । ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेता एष तिलतोयां
 जलिं मे मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति वाको न ततः कंकति रूपेण वाममुखेनावलिखितं पापमिति संयोगमविति
 खेयुः ॥ स्त्रिया उदकदाने स्त्रीलिङ्गे न निर्देशः कर्तव्यः इति विशेषः । इयं वज्रलदानक्रिया दशमपुरुषपर्यन्तं क
 र्त्तव्या । समानग्रामवासे यावद्वा संबंधमनुस्मरेयुस्तावत्तर्पयेयुः । अथ सुरमातामहमातुल्यार्थं शिष्यसहाध्या
 यिमित्रदुहितृभगिनीभगिनेययासुर्विजांतद्वितैषिभिः काम्यमुदकदानं कर्त्तव्यं ॥ पतितापविद्धसर्वगामि
 नी यथा संकरजातिप्रवृत्तितामत्यागिपाशं डगर्भमर्तुहर्तुसुग्रापिवद्विजस्त्रीणां मुदकक्रियानकर्त्तव्या पतिता
 पविद्धक्रियानकुर्यात् पतितस्य तु प्रिमिधन्सर्वगामिनीं दत्तवेतनां दासीमाहूय शुद्धघटहस्तां वृष्यात् हे दासि गच्छ
 मूल्येन तिलान्नयत सत्वरं तोयपूर्णघटं त्वंच सतिलं दक्षिणमुखी उपविष्टा तु वामेन चरणेन ततः क्षिपेः कीर्तयेः
 पातकीं संज्ञां त्वं पिबेति वदेर्मुहुः इत्युक्ता चैवं सा दासी मृताहनि पातकीं संज्ञां कीर्तयित्वा मुकप्रेतत्वं पुनः पुनरभि
 धाय वामपादेन तोयपूर्णसतिलं घटमपवर्जयेत् तत उदकदानानंतरमुत्तीर्णं कृतवस्त्रांतरपरिधानानाचान्ता न्

युद्ध
सर्व
लि
वे

सस्यविवक्षाणाम् द्वित्रियकर्तृकैर्वैश्यकर्तृके चानाथब्राह्मणदोहैर्वैश्यकर्तृकनष्टसर्वस्यानाथराजदोहैः पितृमेध
यज्ञफलसमफलं। ततस्तु एकादिद्यत्तं परिशिष्यदग्धा किंचिच्छेषयेत्। ततः प्रादेशमात्रसप्रकाशिकाभिः सह
दक्षिणसप्तकं विधाय कुठारेण लम्बुकोपरि प्रहारसप्तकं कृत्वा। कथादायनमस्तु न्यमित्तुका एकैकां काणिकामने
क्षिपेत्। अनतीतदिवर्षं पुनर्गंधमात्पादिभिरले कृत्य। अहरहर्नयमानो गामसंप्रपुरुषं नैव स्वतो नरप्यति सुरापा इ
व दुर्मतिरिति यमगाथां गायेत्। ततो ग्राह्यः हिः शुचिदक्षे निखने युः तत्र नोदकदानादिः। अथोदकदानादिः॥ तत्र
सहानंतरं शवः स्युः शतानुगमनकर्तारश्चिता वामावर्तेन परावर्त्य त्रुयं प्रेतमनवलोकयमानो हरहर्नय
मानो गामसंप्रपुरुषं पश्यन् नैव स्वतो नरप्यति सुरापा इव दुर्मतिरिति यमगाथां गायेत्। नदीमवहती तां शयंतं वा वाहान
ग्रे कृत्य गच्छेयुः ततः श्यालकमन्यं वायवेरनुदकं करिष्याम इति सूत्रयात्। कुरुध्वं माचैवं पुनरित्यशतवर्षे ते कुरु
ध्वमेवेतरस्मिन्निति। ततः कृतापसव्या दक्षिणमुखः प्रकीर्णकेशः प्रक्षाल्यैकवस्त्रधराः। उभयपक्षः शोभ्यते च द
मिति वामहस्तं नामिकया अथोदक्षिणतो नीत्वा सकृन्निमज्जेयुः। ततो वामहस्तं नामिकया कनिष्ठकया वामप्रपो विलि
खेयुः। अंगं च न निर्धर्षेयुः। ततो दिवा सप्तः आचम्य जले वा पाषाणपृष्ठे वा शुचितीर्थदेशे वा दक्षिणं गृहं वा योप

३ एपासकमारभ्येतास्मिन्निर्धर्षतमं ३५

फलं हि ज कर्तृ कानाथ वा ह्येक कर्म क निर्हरण क्रिया संवधि कर्तृ पद सम संख्य यज्ञ फल सम फलं धनं जय वा
 पगमपयं तं प्र तस्य शनैर्धारणं ॥ द्वि ज संस्कारोपयुक्त गित एका ए ह विष्णु मूद्र कर्तृ कान यनं निषिद्धं ॥ द्वि ज शवं मू
 द्रो न स्पृशेत् ॥ ततः स्नातः पुत्रादि र्दक्षिण शिर संश वं कृत्वा गया दीनि च ती र्थानि ये च पुण्याः शिलो ज्ञयाः ॥ कुरु ज्ञे चं च गंगां
 च यमुनां च सरि द्दशं ॥ कौ शिकीं च द्रमां च सर्व पाप प्रण शिनीं ॥ मद्रा वकाशां गंडकी सरयू तमसां तथा ॥ वैणवं च वराहं
 च ती र्थं पिंडार कं तथा ॥ पृथिव्यां यानि ती र्थानि चतुरः साग्रांस्तथा ॥ एतानि मनसा ध्यायन् जले सर्व ती र्थाणां वा ह्यतेन
 जलेन शवं स्नाप्य शुचि देशे यथा मिलित फलं च यस्मिन् चिता या मा स्तीर्ण कृत्वा या मुत्तर शिर सो धो मुखे स्य सवस्त्र स्य पुरुष
 ततो स्य स्त्रियाश्चो ज्ञानेन ह्यया उत्तर शिरसः स्थापनं कुर्यात् ॥ गया दीनि च ती र्थानि ये च पुण्याः शिलो ज्ञयाः कुरु ज्ञे चं च गंगां च
 शि सर्व पाप प्रण शिनीं ॥ मद्रा वकाशां गंडकी च सरयू तमसां तथा ॥ वैणवं च वराहं च ती र्थं पिंडार कं तथा ॥ पृथिव्यां यानि ती
 र्थानि चतुरः साग्रांस्तथा ॥ एतानि सर्व ती र्थानि देवा प्र्वा गिन मुखः सर्व कृत्स्नान मेनं गता युषं द हं त्विति मनसा ध्या
 ५ भि ता ॥ अप सव्येन दक्षिणं मुखं हुताशनं गृहीत्वा ॥ कृत्वा सुदुः करं कर्म जानता वाप्य जानता ॥ प्रत्यु काल वशं प्राप्तेन
 रं पे च त्वमा गतां धर्मा धर्म समा युक्तं लोभ मोह समा दृतं ॥ दहे यं सर्व गात्राणि दिव्यो ह्यो कान्म गच्छतु ॥ इति मे व मुदी र्थ
 शीघ्रं प्र दक्षिणं विधाय जल दुल्मु क शिरो देश दान मे व श्राय म दृष्ट्वा र्थं त्वात् ॥ स्त्री दा हे प्य विकृत एव पठनीयः पुं

मं. ७

प

ए

ॐ श्रीरामाय नमः ॐ गणपतये नमः अथ प्रथम कृिया ॥ तत्र जलं कुरुतः पत्रं अत्र गंगादि तीर्थेषु अपक्रमि
 ष्य जीवितस्य वैवीर्यकस्य नवयज्ञोपवीतवस्त्रमात्यादिभिः सूद्रस्य स्त्रियाश्च यज्ञोपवीते तत्रैर्विभूषणं कुशास
 रणवस्त्रानं शुचि त्वापादिकं गंगाजले जलं गंगामृत्तिका तुलै नं शालिग्रामशिलासन्निधापनं तुलसीसन्निधापनं विरमि
 तुलसीपत्रदानं च कर्तव्यं तत्र फलाक्षितया यथाशक्ति गोभूतिरण्यादिदानं तद्वाराकारयितव्यं आप्नुतरपापनाशार्थं
 दीपदानं कारयितव्यं जलतुषारयोरन्यतरेण शरीराद्योदककरणं तदसंभवे जलतुषारयोः कषापिका
 र्था ॥ ॐ प्रिये काक्षरं वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ विष्णुस्मरणं योरन्यतरस्मिन्परमगतिप्राप्तिः फलमतस्तदर्थं नातत्करणं पुरुष
 सूक्तोदि प्रावणं अपगतप्राणस्य तस्य मुखनिक्षिप्तं कास्यमानं प्रवालहिरण्यशकलस्य नासिकादयः क
 ण्दयश्चक्षुर्द्वयनिक्षिप्तं सुवर्णशकलमात्रस्य घृततैलसमायुक्तं स्य देहशोधनं विधाय स्नापितस्य वह्नि
 क्मात्यां भूमौ दद्यात् शिरसा स्विपितस्य घृततैलाभ्युक्षितस्य च दनोदातसर्वांगस्य वस्त्रपिहितमुखस्य
 पुष्पैर्विभूषितस्य शुद्धवस्त्रोपवीतिनो गुरुननुज्ञाप्य पुत्रादिर्निर्हरणं कुर्यात् मृतं हि जं सतातीयेषु
 तिष्ठत्सु नष्टप्रानयेयुः नमस्तं प्रदं विज्ञाः ब्राह्मणकर्तृकानाथब्राह्मणकर्मकनिर्हरणसर्गलोकभाषित

शर्तक

प्रा. ०
२६

सावित्रिवाक्यं तदपि न त्रिदं ड संन्यासपार्वण्यश्रु निषेधकं एतहात्मस्यैकदं ड संन्यासपार्वण्यश्रु निषेधकत्वात् । उश
 नोवाक्येन त्रिदं डानां पार्वण्यविधानादिति नो डीयश्रु निषेधकः । शास्त्रात्परात्वेनापि पार्वण्यविधानात् । वस्तुनोवाक्येन एतद्वि
 हतत्वादी निषिक्ता मरुप्रक्रमकश्रु विधायकानि तेन पतिते समवर्जिते जीवत्येव पितरि पार्वण्यविधायकः । समव
 र्जितः संन्यासी अथानाधिकारिणः महापातुः किं नयारब्धं व्रतदः सत्ताः प्राक्ताः मातापित्रोराचार्यैर्गुरुपादयो
 यानामन्याभावो हनदहमादौ व्रतचरिणां दोषो न भवति अथोदकदानाद्यनर्हीः अथवा विधिसंनिपाताः
 वेदा विहितं प्रवृत्त्याकर्तारः शास्त्रा विहितं देहत्यागकारिणः पारब्धं प्राप्तिस्त्रियः गर्भमर्त्यदुहः मद्यपा
 स्त्रेवर्णिकस्त्रियः वध्या संकरजाता दीना मुदकदानादिने कर्तव्यं प्रेतश्चावादावपिशर्मादिपदे योज
 यंतिकेचित् केचिन्नयोजयति तदुसपि उक्तरणपावत्रं प्रेत इति स्मृतः सति उक्तरण इह
 शर्मवमादिशब्दभाक् इति वाक्यं प्रनारणयति तत्रास्माकमुत्तरः पक्षः प्रथमः पार्वण्यदः ॥

प्राप्तस्यादश्रुदयाचस्य धर्मत्यागिनो निर्दि तकर्मकर्तारः गर्भमर्त्यदुहः स्त्रियः मद्यपाः त्रैवर्णिकस्त्रियः

तद्दिन एवास्मि संचयः कर्तव्यः असंस्पर्शौ चोतरेषु तृतीयभागे त्रयस्त्रिंशोऽङ्गुलैः संचयः कर्तव्य इति ।
 अथ प्रयोगः चतुर्थदिने स्नात्वा चतुर्थविंशदङ्गुला आहुदेशस्य गोमये पलेपनं पंचगव्योपलेपनं ज्वलदङ्गारभू-
 मणगौरमृत्तिका धादनानि कारयित्वा गौरसर्षपैस्तिलैः अविकरणं स्वयं च आहुकर्त्तव्या कमारभेत ततः सि-
 ङ्गेरदादीपं संस्थाप्य आहुदेयानि वस्तून्पासाद्य आचम्य पूर्वाभिमुख उपविश्य ओं अथ वित्रः पवित्रो वेत्या-
 दिपठित्वा पुंडरीकाक्षः पुनात्विति आर्घ्यं वस्तूनां कुशत्रयजलेनासेचनं ततः ओं अथामुकगोत्रस्य पितुरमुक-
 प्रेतस्यास्मि संचयनिमित्तं केकोदिष्ट आहुमहं करिष्ये इति संकल्पं कुर्यात् ततस्त्रिंशोऽङ्गुलं पितृजपित्वा ओं देवता-
 भ्य इति त्रिजपेत् ततोपसव्यं कृत्वा मोटकजलतिलान्यादाय दक्षिणमुखः सव्यं जानुं पातयित्वा ओं अथामुकगो-
 त्रपितरमुकप्रेतभ्यः अस्मि संचयनिमित्तं केकोदिष्ट आहु इदमासनं ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामित्यासनं
 मोटक रूपमुत्सृजेत् ततः ओं अथ हताश्रं सुरक्षां शिवे दिष्ये इति आहुदेशं वा मावर्तेन तिलान्वितं लिपेत् ततः
 ओं आयंतु न इति मंत्रं जपेत् ततः पुटके कुशपत्रद्वयं प्रादेशं मात्रं दक्षिणं यं धत्वा ओं शान्ना देवी रभिएय इति तत्र
 जलं दद्यात् ओं तिलोसि इति तिलान् दद्यात् तस्मिन् गंधपुष्पं लिपेत् ततस्तदधिपात्रं वामहस्ते कृत्वा कुशपत्रद्वयं

च

अथै०

६

रिवेषणपात्रउत्तराग्रं धत्वा तदुपरिकिंचिदुदकांतरंदत्वा ओंयादिव्याघ्रापइतिपठित्वा मोटकादीन्यादाय ओंअथा
मुकगोत्रपितरमुकप्रेतस्यसंचयनिमित्तकैकोदिष्ट्याहृएयहस्तार्घस्तेमयादीयतेतवोपतिष्टतामितिपवि
त्रोपरिअर्घजलंतदुत्तरजेत ततःपवित्रपुष्पसहितमर्घपात्रमासनवामपार्श्वेपित्रेस्थानमसीति अघोमुखंकृ
त्वास्थापयेत् ततोमोक्तकंदीन्यादाय ओंअथासुकगोत्रपितरमुकप्रेतसंचयनिमित्तकैकोदिष्ट्याहृएतानि अस्थि
गंधपुष्पाद्यदीयतं कृत्य यतोपवातवासांसेतेमया दीयतेतवोपतिष्टतामितिगंधादीनिदद्यात् ततोजले
नासनयात्रयोऽर्घुर्होतुर्देवतापुंमंडलं कृत्वा आदौ पात्रग्रभागं सद्यतव्यं जनतिलजलं ओंइदमन्नमेतद्
स्वामिपितृभ्यो नमः इति उत्तरजेत ततोहस्ताभ्यां पात्रमन्नपूर्णमादाय मनाकस्थित्वा पितरं दद्यात् पु
रुषत् त्रिदशममंत्रं पवित्रिया व्यंजनं घृतजलान्युपनीय अत्रोपरिमधुदत्त्वा ओमधुवाताइत्यादिस्त्वे ओम
धुमधुमधितिचजेत ततोव्यासाहस्ताभ्यामधोमुखाभ्यां पात्रमालभ्य ओंएधिदीतेपात्रमितिजयेत्
ततइदंविष्णुमितिजयेत् ततः ओं कृष्णकव्यमिंदरत्नमदीयमितिपठित्वा ओंइदमन्नं ओंइमाआपः ओंइदं
माज्यं ओंइदं हविरिति अन्नजलघृतान्नेषुदक्षिणहस्तां गुणं निवेश्य ओंअथहताइतितिलान्नोपरिचि
ष्ट्वा॥

३१

वामहस्तेन पात्रमत्यजन् दक्षिणहस्तेन मोटकादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतग्रस्थिसंचय
निमित्तकैकोदिष्टश्राद्धे इदमन्नं सोपकरांते मया दीयते तवोपतिष्ठतामित्युत्सृजेत् ततो गायत्रीं मधुवाता
इति भूचं ओं मधुमधुमध्विति च ओं अन्नहीनं क्रियाहीनं इति च जपेत् ततः कुशेषूपविश्य गायत्रीं मधुवाता
इत्यादिकं च जपेत् ततः ओं कृणुष्व पाज इत्यादि रक्षोघ्नीं ओं उदीरतामित्यादि पितृमंत्रान् पुरुषसूक्तमप्र
तिरयमन्यानि च पवित्राणि यथाशक्ति जपेत् ओं नमस्तुभ्यमिति श्लोकं च पठेत् तत उच्छिष्टमन्निधावास्त
तकुशत्रयां भूमिजलेन प्रोक्ष्य तिलवृत्तव्यां जनसहितमन्नं जलेनाप्लाव्य ओं अन्नग्निदग्धाये जीवाये प्रद
ग्धां कुले मम इत्यादि मंत्रेण कुशोपरि अन्नं विकिरेत् ततः सव्यंकृत्वा च म्यहरिं स्मृत्वा पसव्यंकृत्वाऽन्न
पात्रसमीपे पिंडदानार्थं मृत्पिंडिकायामध्ये प्रादेशमात्रं परिमाय वामान्वारब्ध दक्षिणहस्तेन ओं अपह
ता इत्यादिना तद्विलिष्य दर्भपिंजलीमुत्तरस्यां क्षिप्त्वा रेखोपरि ओं ये रूपाणि इति मंत्रेण तं गारं भ्रामयित्वां गा
रं दक्षिणांतः क्षिपेत् ततो रेखोपरि शिखिन्मूलान् कुशा नारसीर्य ओं देवताभ्य इति सव्येन पुटके जलतिल
गंधपुष्पाणि क्षिप्त्वा पुटकं वामहस्ते कृत्वा मोटकादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रप्रेतास्थिसंचयनिमि
त्तकैकोदिष्टश्राद्धपिंडस्थानेऽत्रावने निह्यते मया दीयते तवोपतिष्ठतामितिकुशोपरि अवने जनजलं किं

विर्जयत ततोपसवे

अ. चिद्द्यात् ततः धृतमधुतलपुक्तनान्मनापिडनिमाय धृतमध्वमिधारीतपिडमाटकादीनिचादाय ओंअद्यामुक
ष्टी. गोत्रपितरमुकप्रेतास्थिसंचयनिमित्तकैकोदिष्टप्राहुः एषपिंडस्तेमयादीयतेतवोपतिष्ठतामितिकुशोपरिवा
७ मान्वारब्धदक्षिणहस्तेनपिंडं दद्यात् तत आस्त तकुशमूलेतूष्मीकरं प्रोक्ष्यसव्यंकृत्वाचम्यापसव्यंकृत्वा ओं
ऊं अत्रपितर्मादयस्वेत्यादिमंत्रं पठित्वा उत्तराभिमुखीभूयश्चासनिरोधंकुर्वन्पितरं भासुरमूर्तिध्यायन् अमीम
ऊं दंतपितामादयस्वेत्यादिना कुहेनजपेत् ततः पूर्वावशिष्टजलमवनेजनपात्रं वामहस्ते कृत्वा मोटकादीन्यादा
य ओंअद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतास्थिसंचयनिमित्तकैकोदिष्टप्राहुः पिंडे प्रत्यवनेनिक्ष्वतेमयादीयतेतवो
पतिष्ठतामितिप्रत्यवनेजनंदद्यात् ततोनीवीविस्त्रंस्यसव्यंकृत्वाचम्यहरिं स्मृत्वा वामहस्तेन सूत्रमादाय
कराभ्यांतद्गृहीत्वा एतत्रेपितर्वासः इति सूत्रं पिंडोपरिधृत्वा ओंअद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतास्थिसंचयनि
मित्तकैकोदिष्टप्राहुः पिंड एतद्वासस्तेमयादीयतेतवोपतिष्ठतामिति मोटकादि नंदद्यात् ततः पिंडं गंधपुष्प
धूपदीपतांबूलैरभ्यर्च्यपिंडशेषान्नपिंडसमीपे विकिरेत् ओंशिवा आपः संतु ओंसौमनस्यमस्तु ओंअद्वितं
चारिष्टमस्तु इत्यन्नपात्रेजलादीन्दत्वा मोटकादीन्यादाय ओंअद्यामुकगोत्रस्यपितुरमुकप्रेतस्यास्थि
संचयनिमित्तकैकोदिष्टप्राहुः दत्तैतदन्नपानादिकमुपतिष्ठतामित्युत्सृजेत् ततः सव्यंकृत्वादक्षिणां दिशंप

श्यन् ओं अघोरः पितास्त्विति पिंडोपरि पूर्वाग्रांजलधारां दद्यात् ततः पूर्वाभिमुखः ओं गोत्रं नो वर्धतां ओं दाता
 रो भि वर्धतां वेदाः संततिरित्यादिना आशिषो याचेत् ततोपसव्यं कृत्वा पिंडोपरि सपवित्रान्कुशानां स्तीर्य पुट
 कादिजलेन ओं ऊर्जं वहंती रित्यादि पठित्वा कुशापरि दक्षिणाग्रांजलधारां दद्यात् ततः पिंडमाघ्रायोत्थापये
 त छिन्नमूलकुशानां गारं चाग्नौ दहेत् अर्धपात्रमुत्तानी कृत्वा मोटकादीनि दक्षिणाद्रव्यं चादाय ओं अघामुक
 गोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य कृतैतदस्मि संवयनिमित्तकै को हि ए आह प्रतिष्ठार्थमिदं रजतं चंद्रदेवतं यथा
 नाम गोत्राय दक्षिणां दातुमहमुत्सृजे इति दक्षिणां दद्यात् ततः सव्येन त्रिर्देवताभ्य इति जपित्वा पसव्यं कृ
 त्वा दीपं निर्वीषहस्तौ पादौ प्रक्षाल्य पसव्येनाचम्य ओं प्रमादादिति पठित्वा विष्णुं स्मरेत् आर्क्षीय वस्तुन्ब्राह्म
 णाय प्रतिपादयेत् जले वा क्षिपेत् ततः पुत्रादिर्जातिबंधुमिलितः स्नातः सुधौतवस्त्रं नानाविधफलमूल
 भक्षपानादिभिः स्वजात्यनुन्नपेरष्टौ पात्राणि पूरयित्वा गंधपुष्पधूपदीपादिकं च गृहीत्वा श्मशानसमीप
 मागत्य त्वरान्वितैः कैश्चिदर्थैः कैश्चित्पुष्पैः कैश्चिज्जनेः कैश्चिद्दीपैः कैश्चिन्माल्यैः कैश्चित्पानीयैः कैश्चि
 दक्षतैः सर्वे निवेदयेत् कैश्चिन्निरहंकारमुक्तैः समंततश्चतुर्षु अन्नादिप्राणपात्रेषु निवेदितेषु प्रथमं चितायां
 उत्तरद्वारसमीपे उपविश्य ओं नमः ऋव्यादमुख्येभ्यो देवेभ्य इति सर्वदा येस्मिन् श्मशाने देवाः स्युर्भगवंतः सना

श्री.
श्री.
८

तनाः तेस्मत्सकाशाङ्गुलं तु वलिमष्टांगमहायं प्रेतस्यास्य शुभां लोकान् प्रयच्छंतु च शाश्वतान् अस्माकमायुरा
रोग्यं सुरवं च ददतां वरं इति पठित्वा ओं एषोष्टांगवलिः शंकरादिदेवताभ्यो नमः इत्येकं वलिं दद्यात् एवं प्रदत्ति
एकमेणापरं वलित्रयं त्रिषु द्वारेषु दत्त्वा तान्वलीनं क्षीरेणाभ्युक्ष्य शंकरादिदेवताः स्वीयस्वीयस्यानंगच्छंतु
इति देवताविसृज्य क्षीरेणावागपतः चितास्थीन्यभ्युक्ष्य प्रथमं शिरोस्थीनि शमीपलाशशारवाभ्यामुद्धृ
त्योद्धृत्याज्येनाभ्युक्ष्य गंधवारिणासित्का कृतापसव्यो दक्षिणांगुलकनिष्ठाभ्यांगृहीत्वा ततोऽन्यान्यपि
अस्थीनि गृहीत्वा पंचगव्येन सुगंधिवारिणासित्का पलाशपुटे निक्षिप्य क्षौमवस्त्रेणासंवेष्ट्य मृण्मयनूत
नभांडे साध्यादने निदध्यात् तज्जाडमरण्यवृक्षमूले वा पंशौ बालयुतगर्तं वा निभृतं धापयेत् चिताभस्मादि क
तोये निक्षिपेत् गोमयां बुभुक्षिताभूमिं शुद्धिं विधाय पूर्ववच्चतुर्दिशं शंकरादिदेवताभ्यो वलीनार्घ्यादियुक्तान् क
नमः क्रव्यादमुख्येभ्यो इत्यादि मंत्रेणादद्यात् तान्विसृजेत् वल्यन्नमंतेभ्यो दद्यात् अंभसि वा क्षिपेत् ततश्चि
ताभूमेराध्यादनार्घ्यवृक्षः पुष्करकः पट्टको वा कारयितव्यः पुष्कर इष्टिका निर्मितदेवकुमठकाकारं गृहं ततः
सचैल्लो वंधुभिः सह स्नायात् अन्यः कश्चित्पुत्रपौत्रसहोदरादिर्गंगातीरं नीत्वा स्नात्वा तान्यस्थीनि पंचगव्येन प्रति
प्रेक्ष्य हिरण्यमध्वाज्यतिलैः संयोज्य मृत्पिंडपुटे निधाय दक्षिणां दिशं पश्यन् ओं नमोस्तु धर्मायेति वदन् ज

लं प्रविश्य प्रेतगतस्वर्गकामो दक्षिणमुखः समेप्रीतः इत्युक्त्वा गंगां भसिनिक्षिपेत् ततः स्नात्वा स्थायसूर्यं प-
श्येत् ततश्चाचम्य उं प्रद्युक्ते तदस्थिप्रक्षेपप्रतिष्ठार्थं इदं हिरण्यमग्निदेवतं यथानामगोत्राय ब्राह्मणाय
दक्षिणां दातुमहमुत्सजे इति दक्षिणां दद्यात् एवं कृते प्रेतपुरस्थितस्य स्वर्गगतिः स्यात्तुमहं द्रुत्वा यावदस्थि-
मनुष्यस्य गंगातोयेषु मज्जति तावद्वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते गंगातोयेषु यस्यास्थिप्लवते शुभकर्मणः
न तस्य पुनरावृत्तिर्ब्रह्मलोकात्कथंचन गौडाः दशाहाभ्यंतरे यस्य गंगातोयेः स्थिमज्जति गंगायां मरणो यादृ-
क्तादृगफलमवाप्नुयात् ब्रह्मपुराणे मातुः कुलं पितृकुलं वर्जयित्वा नराधमः अस्थीन्यन्यकुलोत्थानि नी-
त्वा चांशयणं चरेत् एवं च मातृकुलं न्यकुलोत्थस्याप्यस्थौ नयने धर्मबुद्ध्या दोषाभावः अथाचारान्निर्ग-
रप्यस्थिपर्णानिरदाहः दाह्य शरीरालाभे तदस्थिघृतेनाभ्युदयवस्त्रेणाध्यायदहेत् अस्थ्यामप्यलाभे षष्ठ्यधि-
कपलाशपत्रशतत्रयेण पुरुषाकृतिं विन्यस्य उं प्रसौ स्वर्गाय लोकाय स्वाहेति दहेत् उदकधारां च दद्यात्
तद्विन्यासप्रकारस्तु शिरस्य शीत्यर्द्धं दद्याद्जीवायां तु दशैव तु बाह्वोश्चैव शतं दद्याद्गुलीषु तथा दश अस्मि-
त्रिंशत् तथा दद्याद्दिशतिं जठरे तथा अष्टार्धं शिश्ने दद्याद्द्वादशां रूपाण्योः ऊर्वोश्चैव शतं दद्यात्त्रिंशतिं
जानुजंघयोः पादांगुलीषु दश दद्यादेतत्पत्रविकल्पनं अनाहिताग्निदेहस्तु दाह्यो गृह्याग्निना द्विजैः तद-
लाभे पलाशोत्पैः पत्रैः कार्यः पुमानिति शतैस्त्रिभिस्तथा षष्ठ्या शरव्रातैर्विधानतः वेष्टितव्यस्तथा यज्ञात्

हादशाहमानग्निस्तु उदयवनमंशय इति

एतन्नाम वंशानां वानं मरुः विद्यते येषां तैः पत्रैः

मिहोत्र

घटे ५
विदेगा
घटं शिरसि
५ तैः
देह

श्रु. ए. ६

कृष्णसारस्यचर्मण ऊर्णास्त्रेणवध्वाय प्रलेप्यस्तथायवैः स्वपिष्टैर्जलमिश्रैश्च प्रदग्धव्यस्तथाग्निना
असौस्वर्गायलोकाय स्वाहेत्युक्त्वा स्ववांधवैः एवं पार्श्वं नरं दग्धात्रिरात्रिमशुचिर्भवेत् तुल्यन्यायतया
स्थिदाहेपित्रिरात्राशौचं एवं कृते मृतभ्रात्याय दद्यात्तुमान्कचित् कुर्यादश्वायुषिस्त्रिष्टिं पुनरादाय
पादकं सागैरियमिष्टिः निरग्नेस्तु शांतिस्वस्त्ययनमन्यदिति अथाशौचांतदिनकृत्य तत्राशौचांतपूर्व
त दिने सर्वेषां राजकद्वारा वस्त्रशुद्धिः कारयिष्या अथाशौचांतदिवसे गृहशुद्धिं कृत्वा मृण्मयपाकभांडानि
त्यक्त्वा दशमं पिंडं दत्त्वा स्नात्वा वहिरुदकांतं केशलोमनखा न्यथायोग्यं वापयित्वा तिलतैलेनात्का गौरस
र्षपकल्केन शिरश्चोन्मज्ज्य स्नात्वा प्रेतस्येष्टवासां संयतेभ्यः प्राश्रितेभ्यो दत्त्वा च मयवाग्यतो वा सोयुग्ममहतेन वं
शुद्धं पुरातनं वा शुक्लमव्राणं परिधाय अश्वमारिष्टं गांसुवर्णं गोरोचनं दधिहवीं सितसर्षपं ब्राह्मणो ग्निं क्षत्रियो
वाहनायुधं वैश्यः प्रतोदप्रग्रहौ शूद्रो यष्टिं संस्पृश्य मंगलानि संकीर्त्य ब्राह्मणास्त्वस्तिवाचयित्वा ग्रहं प्रविशेत्
अत्र दिने ब्राह्मणाः पंचगव्यपानं कुर्वतीति समाचारः इति आरुविवेके प्रथमक्रिया परिच्छेदो द्वितीयः २ अथैका
दशाह आरु निमंत्रणादि तत्रादौ शौचांतदिने निरामिषमेकवारं भुक्त्वा रात्रौ सर्वभुक्तजने गृहे विप्रनिवेशनं गत्वा
गोमयोपलिप्तदक्षिणप्रवणभूमौ ब्राह्मणमुदङ्मुखमुपवेश्य कृतापसव्योदक्षिणाभिमुखो नामितवामजानुः
उं गतो सिदिव्यलोकं त्वंकृतं तव विहतात्पथः मनसा वायुभूतेन विप्रेत्वा हं नियोजये पूजयिष्यामि भोगेन इति

ब्रह्म
नि २५३

धा

म २५५

३४

प्रेतोद्देशेन पठित्वा पुष्पचंदनतोलूनि ब्राह्मणाय दत्त्वा ब्राह्मणजानुं स्पृष्ट्वा ओं अस्यां रात्रौ अमुकगोत्रस्य पि
 तुरमुं प्रेतस्य स्व आद्य आरु करणाय भवंतं ब्राह्मणमहमामंत्रये इत्यामंत्रयेत् आमंत्रितोस्मीति ब्राह्मणो नोक्ते
 ओं अक्रोधेन शौचपरेण सततं ब्रह्मवादिना भवितव्यं भवता च मया च आरुकारिणा ओं सर्वायां सविनिर्मुक्तेन
 कामक्रोधविवर्जितेन भवितव्यं भवतानः श्वस्तने आरु कर्मणि इति ब्राह्मणमुद्दिश्य पठेत् यद्यविष्टेन रजनीया
 स्यति तदा सर्वमेतत् करिष्यामीति तेनोक्ते ओं इदं ते पाद्यमिति पाद्यं दत्त्वा द्विजं नमस्कृत्य प्रेतहितमुद्दिश्य तिलतैले
 नाजानुविप्रपादौ प्रक्षालयेत् अत्र स्त्रिया अप्युद्देश्यत्वे ओं गतोसीत्यविकृतमेव पठनीयमात्मत्वेनोद्देश्यत्वात् अ
 थैकदशाहे वहिर्नदीतीरादौ प्रातः श्वेतवस्त्रयुगेन स्नात्वा सूर्योदये पात्रं ब्राह्मणस्य शमश्रुकर्मनखधेदने च
 कारयेत् ताम्रपात्रेण तैलोद्धर्तने स्नानोपकरणं च दद्यात् स्वयं स्नात्वा कृतनित्यक्रियो नदीतीरे गृहे वा आरुभू
 मिं परिकल्प्य पंचगव्येनोपलिप्य ज्वलदंगारैः संशोध्य गौरमृत्तिकया क्षाद्य तिलैः सर्षपैश्च विकरेत् गोमयोप
 लिप्ता वृतपाकस्थाने तिलान्विकीर्य परितः क्षागान् च धयित्वा तत्र सपिंडद्वारा स्वयं वानूतनमृण्मयभांडैः पा
 कमारभेत् तत आचांतः पूर्वाभिमुखः उदङ्मुखाय शय्यां दद्यात् ततः ओं सोपकरणं शय्यायै नमः ओं ब्राह्मणाय
 नमः इति देयब्राह्मणोत्रिः सं पूज्य ओं इमां सोपकरणां शय्यां ते ददानीति द्विजकरेजलदानं वारिणा शय्याभि

२०
 खेचनं ततः कुशत्रयजलान्यादाय ओं अघाशौचांतद्वितीयेऽङ्गि अमुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य स्वर्गप्राप्तिकाम इमां
 सोपकरणाशय्यां विष्णुदेवताममुकगोत्रायामुकशर्मणे ब्राह्मणाय तुभ्यमहं संप्रददे इति दद्यात् ओं स्वस्ति इति प्रतिव
 चनं ततः कुशत्रयतिलजलानि दक्षिणाद्रव्यं चादाय ओं अघकृतैस्सोपकरणाशय्यादानप्रतिष्ठार्थमिदं हिरण्यमग्निदे
 वतं अमुकगोत्रायामुकशर्मणे ब्राह्मणाय दक्षिणां तुभ्यमहं संप्रददे इति दद्यात् ततः प्रतिगृहीता ओं स्वस्तीति उक्त्वा सो
 पकरणाशय्यां स्पृशेत् ततः प्राचम्य ओं फलवस्त्रसमन्वितकांचनपुरुषाय नमः ओं ब्राह्मणाय नमः इति देयब्राह्मणो वि
 संपूज्य ओं इमं फलवस्त्रसमन्वितकांचनपुरुषं ओं ब्राह्मणाय ददाजीति द्विजकरेजलदानं वारिणा देयद्रव्यसेचनं कु
 शत्रयादीन्यादाय ओं अघाशौचांतद्वितीयेऽङ्गि अमुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य स्वर्गप्राप्तिकाम इदं फलवस्त्रसमन्वि
 तकांचनपुरुषविष्णुदेवतं अमुकगोत्रायामुकशर्मणे ब्राह्मणाय तुभ्यमहं संप्रददे इति दद्यात् ओं स्वस्तीति प्रतिवचनं
 ततो दक्षिणाद्रव्यादिकमादाय ओं अघकृतैस्सोपकरणाशय्यादानप्रतिष्ठार्थमिदं हिरण्यमग्निदेवत
 ममुकगोत्रायामुकशर्मणे ब्राह्मणाय दक्षिणां तुभ्यमहं संप्रददे इति दद्यात् प्रतिगृहीता स्वस्तीत्युक्त्वा कांचनपुरुषं स्पृ
 शेत् ततः प्राचम्य कुशत्रयतिलजलान्यादाय ओं अघाशौचांतद्वितीयेऽङ्गि अमुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य स्वर्गप्रा
 प्तिकामो द्विजदंपती अहं पूजयिष्ये इति संकल्प्य द्विजदंपतीं पूजयेत् तत्र क्रमः एषोर्घ्यः ओं द्विजदंपतीभ्यां नमः इदमनुलेपनं
 ३५

ॐ द्विजदंपतीभ्यां नमः इत्युभयोः पादयोस्त्रिपूजां कुर्यात् ततः पुष्पजलाभ्यामेतानि धूपदीपतांबूलनैवेद्यसिंदूरवि
 भूषणवासांसि ॐ द्विजदंपतीभ्यां नमः इति दद्यात् तौ नमस्कुर्व्यात् एतच्च द्विजदंपतीपूजनं प्रधानत्वाद्दृष्टोत्सर्गकर
 णोपिकर्तव्यं शय्यादानवदिति अथ वृषोत्सर्गप्रयोगः ततः वृषोत्सर्गसंभृतिविविक्तनिर्जनवनगोमध्यप्रागुदकप्रव
 णदेशं नयेत् ततश्चाचांतं पूर्वाभिमुख उपविश्य कुशात्रयतिलजलान्यादाय ॐ अद्याशौचांतद्वितीयेद्भिः अमुकगो
 त्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य मोक्षकामः सोपकरणावत्सतरीचतुष्टयसहितवृषोत्सर्गमहं करिष्ये इति संकल्पं नीलवृष कुर्यात्
 प्राप्नोतीति पदप्रक्षेपः कर्तव्यः कार्तिकां वृषोत्सर्गं ॐ अद्य कार्तिकां तिथौ अमुकगोत्रस्य पितुरमुकशर्माणो मोक्षका
 त मोक्षपूपां नृत्वा सोपकरणावत्सतरीचतुष्टयसहितवृषोत्सर्गमहं करिष्ये इति संकल्पविशेषः वत्सतरी एकपक्षे चतु
 ष्टयपदस्यानेकपक्षे प्रक्षेपः तत उत्तराभिमुखं ब्राह्मणमुपवेश्य ॐ अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य कर्तव्यवृ
 षोत्सर्गांगभूतहोमकर्मणि कृताकृतावेक्षाणां रूपब्रह्मकर्मकर्तुममुकगोत्रममुकशर्माणं ब्राह्मणमेभिः पुष्पचंद
 नतांबूलवस्त्रयुगहेमालंकरणैर्ब्रह्मत्वेन त्वामहं वृणो इति ब्राह्मणं वृणुयात् ॐ वृतोऽस्मीति प्रतिवचनं ॐ यथाविहि
 तं कर्म कुरु इति यजमानस्तमुद्दिश्य वदेत् ॐ करवाणीति प्रतिवचनं तत ॐ अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य क
 र्तव्यवृषोत्सर्गांगभूतहोमकर्मकर्तुममुकगोत्रममुकशर्माणं ब्राह्मणमेभिः पुष्पचंदनतांबूलहेमालंकरणवासोभिर्हो

तेष्वेते गीता कुशा न हि ३ च्यते

अं.
ष्टी.

११ मृद

य

तत्वेन त्वामहं वृणो इत्याचार्य्यं वृणुयात् ओं वृ तो स्मीति प्रतिवचनं ओं यथा विहितं कर्म कुर्वितियजमानस्तमुद्दिश्य बदेत् ओं क
रवाणीति तत्प्रतिवचनं ततो होता आचांतो गोमयो पलिप्तवेदिकायां प्राङ्मुख उपविश्य पुरुतः कुशैर्हस्तमात्रं चतुरस्रं परि
समुह्य कुशानैशान्यां दक्षिणा गोमयो दकेनो पलिप्य मध्ये प्रादेशमात्रमुत्तरोत्तरक्रमेण सुवमूलेन त्रिरुल्लिख्य उल्लेखन
क्रमेण दक्षिणां गुणनामिकाभ्यां संगताभ्यां मुह्यत्ये शान्यां तत् दक्षिणा तं देशं जलेनाभ्युक्ष्य तत्र दक्षिणा हस्तस्थकां स्येन
तूष्मीमग्निं स्थापयेत् अग्नेर्दक्षिणा तः परि स्तराण भूमिमति क्रम्य शुद्धमासनमुप कल्प्य तत्र प्रागग्रकुशैस्तराण विधा
य ब्रह्माणामग्नेर्व्यात्यदक्षिणा मानीय कल्पिता सनेवर्हिर्हस्तस्तमुदङ्मुखमुपवेशयेत् ततो ग्नेरुत्तरतं स्तराण भूमिम
ति क्रम्य कुशत्रयमास्तीर्य्य तत्र सांतरालमृत्पात्रस्य वर्हिषा धादितं सर्वकार्य्यार्थं मुदकं क्षीरं च ब्रह्माणो मुखमवलो
क्य निदध्यात् तत उपमूललूनवर्हिषां मुष्टिचतुर्थभागेनाग्नेयादीशानां तं प्राच्या ब्रह्माणो ग्निपय्यं तं दक्षिणा स्यां नैऋ
त्यायव्यं तं पश्चिमायामग्निः प्राणीतापय्यं तं उत्तरस्यां स्तराणं कुर्यात् तत आसादनमुपयोक्ष्य मार्गानामग्नेरुत्तर
तः प्राणीतापश्चिमे प्राक् संस्य मुदकं संस्य वा तद्यथा पवित्रधेदनार्थं कुशत्रयं पवित्रार्थं मनंतर्गभिर्णां साग्रं कुशपत्र
द्वयं प्रोक्ष्णाण्यर्थं मृत्पात्रं प्राज्यार्थं ताम्रस्थालीपायसार्थं मृत्तिकास्थाली सुवसं मार्जनार्थं कुशत्रयं उपग्रहार्थं वेणी
रूपकुशत्रयं प्रादेशमितपलाशसमिधत्रयं स्कवप्राज्यं तं इलाः इग्धं एवमासाद्य तदुत्तरतः पौष्मंसिद्धमेव पिष्टमयं
च रुब्रह्मदक्षिणा र्थं पूर्णा पात्रं होत दक्षिणा र्थं वस्त्रयुग सुवर्णा कां स्यान्मुप कल्पयेत् ततो वाग्यत आसादित कुशपत्र

वस्तु

तत्परि

११ देवता कं

३६

११

हस्त

मैत्रा

आय

3

यमादायपवित्रधेदनकुशैः प्रादेशमात्रं समायच्छित्वा तानपास्यपवित्राभ्यां प्रणीतो दकं चोत्सूय सपवित्र करेण प्रणी-
तो दकं त्रिः प्रोक्ष्वाण्यानि धाय उदग्रपवित्रे व्यस्तं योरंगुष्ठानामिकाग्राभ्यामतयोरधाय तन्मध्येन प्रोक्ष्वाणुदकं भूमौ
त्रिः क्षिप्त्वा पवित्रे प्रोक्ष्वाण्यानि धाय तत्पात्रं दक्षिणहस्तेनादाय वामे निधाय दक्षिणहस्तानामिकागुष्ठाभ्यां तज्जलं किं-
चिदूर्ध्वमुत्क्षिप्य प्रणीताजलेन प्रोक्ष्वाणीमभिर्ध्वज्य तज्जलेन यथासादितं द्रव्यं प्रत्येकं सकृत् प्रोक्ष्य पवित्रशेषजलस-
हितपात्रं प्रणीताग्न्योरंतरे निधाय आज्यस्याल्यामाज्यं निरूप्य च रुस्याल्पां तंडुलान्निक्षिप्य प्रणीतो दकेन तांस्त्रिः प्र-
क्ष्वाल्पतत्र प्रणीतो दकं दुग्धं च प्रक्षिप्य स्वयं चरुं ब्रह्मणा चाज्यं गृहीत्वा प्रदक्षिणीकृत्याग्निपूर्वेणानीत्वा दक्षिणतश्चा-
ज्यमुत्तरतः पायसं चरुं पचनार्थं युगपदग्नौ निधायोत्सुकं सह विष्काग्रेः प्रदक्षिणं भ्रामयित्वा तत्रैव दक्षिणा सुवस्य प्राग-
ग्रस्य प्राङ्मुखस्याग्नौ प्रतपनमुत्तानस्य संमार्जनकुशैरंतरतो ग्रान्मूलपर्यंतं मध्येर्मध्यत एव मूलैर्वीक्ष्य तोमूलादग्र-
पर्यंतं संमार्जनीं प्रणीताद्भिरभ्युक्ष्वाणं पुनः प्रतपनं आस्तु तवर्हिषि स्वपुरुतः प्रागग्रस्य स्थापनं विधाय पाके च तैस्वयमाज्य-
मुदास्याग्निपश्चिमेन नीत्वा प्रणीतोत्तरतः प्रथमं निधाय चरुं तथैवोदास्याज्यपश्चिमेन नीत्वा ज्योत्तरतो निधाय स्वप्र-
तः सुवोत्तरे आज्यं तदुत्तरतश्चरुं निधाय प्रोक्ष्वाणीतः पवित्रे समानीय आज्ये प्रोक्ष्वाणी वडुत्पवनं पवित्रे प्रोक्ष्वाण्यानि धा-
य आज्यमवेक्ष्य सत्यपद्रव्ये तन्निरस्य प्रोक्ष्वाणुत्पवनं निधाय पायसं चरुं उत्तरतः पूर्वसिद्धपिष्टकचरुं निधाय होमस-
माप्तिपर्यंतमुपग्रहार्थं कुशैर्वामहस्ते उपग्रहं विधाय प्रजापतिं चिंतयन्नुत्तिष्ठन् प्रागग्रघृताक्तसमि त्रयं प्रक्षिप्योपवि-

पपसच

मृग-पा. वि.

श्यप्रोक्ष द्विः सहविष्कमग्निं प्रणीता ब्रह्मसहितं पर्युक्ष्य पवित्रे प्रणीता सुनिधाय प्रोक्षणी पात्र स्वस्थाने निदध्या
 त ततो ब्रह्मणा करवर्हिषान्वारब्धो दक्षिण जानुं नमयित्वा संस्त्रवं विनैवाज्येन जुहुयात् स्वाहांतो होमः इदमग्नये
 इतित्यागः ओं इहरतिः स्वाहा इदमग्नये ओं इहरमध्वं स्वाहा इदमग्नये ओं इरुधतिः स्वाहा इदमग्नये ओं इरुस्वधतिः
 स्वाहा इदमग्नये उपसृजं धरुणं मात्रे धरुणो मातरं धयन् स्वाहा इदमग्नये ओं रायस्पोषमस्मा सुदीधरत् स्वाहा
 इदमग्नये ततः प्राक् सृजु अग्नेर्दक्षिण भागे मनसा ओं प्रजापतये स्वाहा इदं प्रजापतये अग्नेरुत्तरभागे सृजु प्राक् ओं इंद्रा
 य स्वाहा इदमिंद्राय तत उत्तरपूर्वार्धे ओं अग्नये स्वाहा इदमग्नये दक्षिण पूर्वार्धे ओं सोमाय स्वाहा इदं सोमाय इत्याद्या
 रा वाज्यभागौ स संस्त्रवं हित्वा पायसं पिष्टमेकं प्रादाय समिद्धतं न्नौ संस्त्रवं विनैव पायसेन जुहुयात् ओं अग्नये स्वा
 हा इदमग्नये ओं रुद्राय स्वाहा इदं रुद्राय ओं शर्वाय स्वाहा इदं शर्वाय ओं पशुपतये स्वाहा इदं पशुपतये ओं उग्राय स्वा
 हा इदमुग्राय ओं अश्वानये स्वाहा इदमश्वानये ओं भवाय स्वाहा इदं भवाय ओं महादेवाय स्वाहा इदं महादेवाय ओं ईशा
 नाय स्वाहा इदमीशानाय इति हुत्वा पिष्टकेन ओं पूषागा अन्येतुनः पूषारक्षा त्वर्चतः पूषावाजस नो तुनः स्वाहा इदं
 पूष्मे ततः पायसं पिष्टकाभ्यामुत्तरार्द्धावदानभूताभ्यां अग्नये स्विष्टकृते स्वाहा इदमग्नये स्विष्टकृते अग्नेर्मध्य
 भागे वाज्येन ओं भूः स्वाहा इदं भूः ओं भुवः स्वाहा इदं भुवः ओं स्वः स्वाहा इदं स्वः ओं तन्नो अग्ने वरुणास्प विद्वान देव
 स्य हे डो अवयासि सीष्ठाः यजिष्ठो वहितमः शोशुचानो विश्वा देवाः १० सि प्रमुमुग्ध्यस्मत् स्वाहा इदमग्नीवरुणाभ्यां ओं स

तन्नो अग्नेः वमो भवेतीति दिष्टो अस्या उषसो व्युष्टौ अवयद्वनो वरुणां रराणो ब्रीहि मृडीकं सुहवो न एधि स्वाहा इदं
 मग्नी वरुणाभ्यां ओं अथा अग्ने स्य न भिसस्ति या असत्यमित्वमया असि अयानो यज्ञं वहास्ययानो धेहि भेषजं
 स्वाहा इदं मग्नये ओं ये ते शतं वरुण ये सहस्रं यज्ञियाः पाशा वितता महांतः तेभिर्नो अघ्नसवितो तविष्म विष्मेषु चंतु मरु
 तः स्वर्काः स्वाहा इदं वरुणाय सवित्रे विष्मवे विष्मेष्वो देवेभ्यो मरुद्भ्यः स्वर्केभ्यः ओं उडुतं मं वरुण पाशमस्मदवाधमं
 विमध्यमं अथाय अथावयमादित्यव्रतेतवानागसो अदितये स्याम स्वाहा इदं वरुणाय ओं प्रजापतये स्वाहा इदं प्र
 जापतये इति मनसा एवं हुत्वा सं अवप्राशनमाचनं च कृत्वा पवित्राभ्यां शिरः प्रभृति सं मार्जनं ओं सुमित्रिया नाप ओष
 धयः सं त्विति मंत्रेण ओं इर्मित्रियास्तस्मै संतु योऽस्मान् देष्टियं च वयं दिष्म इति मंत्रेण प्रणीतो दकमै शान्यानि नयेत् त
 तः फलपुष्पान्वितं घृतेन ओं मूर्ध्नि दिवो अरतिं पृथिव्या वैश्वानर मृतम्राजा तमग्निं कविं सम्राजमतिथिं जनानामास
 न्नापात्रं जनयेत्तु देवाः स्वाहा इदं मग्नये इति यजमानसहितो होता पूर्णाहुतिं कुर्यात् ततः स्तराण्यक्रमेण वहिर्गुह्याप्य
 आज्येनाभिघार्य ओं देवा गातु विदो गातुं वित्रा गातुं मितमनसस्यत इमं देवयज्ञं स्वाहा वाते धां स्वाहा इदं मग्नये इ
 ति वहिर्गोमं कुर्यात् ततो यजमानः कुशात्रयतिलजलान्यादाय ओं अघ्नकृतै तदो मकर्मणि कृता कृता वेदाणां रूपब्रह्म
 कर्म प्रतिष्ठार्थमिदं पूर्णपात्रं प्रजापतिदेवतं अमुकगोत्रायामुकशर्मणे ब्राह्मणाय दक्षिणां तुभ्यमहं संप्रददं इति ब्रह्म
 णो दक्षिणां दद्यात् स्वस्तीति प्रतिवचनं यजमानेन तत्परितोषार्थं किंचिद्दातव्यं ततो वस्त्रयुगसुवर्णकांस्यान्युपनीय कु

अं-
दी-
१३ त

दी
व

३ सवा निम पा द दक्षिण पार्श्वे च रेण पश्चिम पादवा म पादोर्ध्वे न त व स म क
शांनादाय ओं अघ कर्तव्य वृषोत्सर्गा गभूत कृते तद्धोम कर्म प्रतिष्ठार्थमेता निवस्त्र युग स्वर्णा कां स्या निवृह स्पति वहि च द
दैवतानि अमुक गोत्रायामु क शर्मणे ब्राह्मणाय होत्रे दक्षिणा तुभ्यमहं संप्रददे इति होत्रे दक्षिणा दद्यात् ततो रुद्रा ध्यायं
जपित्वा कर्म कार माहूय वृषमं कयेत् ततो वत्सं री चतुष्टय सहितं वृषभं कुश जलेन स्नपयेत् तत्र कर्णमंत्राः ओं हिरण्य
वर्णाः शुचयः पावका या सुजातः कश्यपो यास्विन्द्रः या अग्निं गर्भं दधिरे सुवर्णास्तान् आपः शंस्यो ना भवन्तु ओं यासां राजा
वरुणो याति मध्ये सत्यान् ते अवपश्यन् जनानां या अग्निं गर्भं दधिरे सुवर्णास्तान् आपः शंस्यो ना भवन्तु ओं यासां देवा
विक्रान्ति मर्त्यं या अंतरिक्षे बहुधा भवेति या अग्निं गर्भं दधिरे सुवर्णास्तान् आपः शंस्यो ना भवन्तु ओं शिवे न मा चक्षुषा
पश्यतापः शिवया तन्वो पश्यता त्वं च मेष्टु तश्च्युतः शुचयो या पावकास्तान् आपः शंस्यो ना भवन्तु ओं शन्नो देवी रमिष्ट
य आपो भवन्तु पीतये शंय्यो रमिस्त्वंतु नः इति ततो लोह घटिका नूपुर कनक पट्टिकादिभिः पंचाण्यलं कृत्य सा वित्री मघ
मर्षणं रुद्रान् पुरुषस्त्रुक्तं यद्देवा देवहंडन मित्यादिभ्यः क्रयं कृष्णां डी श्वजपेत् ततो वृषभस्य दक्षिण कर्णे ओं पिता वत्सानां
पतिरघ्नाना मघो पिता महतां गर्गाणां वत्सो जरायु प्रतिधुक् पीयूष आ मिच्छा द्युतं तद्वस्यरेतः ओं वृषो हि भगवान् धर्म
श्चतुष्पादः प्रकीर्तितः वृणो मितमहं भक्त्या समर्पितुं सर्वतः इति मंत्रं दयं पठित्वा कुश त्रय तिल जलान्यादाय ओं अघाशौ
चांत द्वितीयैः हि अमुक गोत्रस्य पितुरमु कप्रेतस्य मोक्ष कामो रुद्र देवतं वृषभमे नं पतिं वो ददानि तेन क्रीडंती श्वरथ प्रिये
ण मानः सा श्वजनुषा शुभगाराय स्वाधेण समिधाम दे मेत्युत्सृजेत् लोहितो यस्तु वर्णि पुष्पाग्रेण च पांडुरः श्वेतः खुर विषाण
भ्यामनीलो वृष उच्यते नील वृषे नील पद प्रक्षेपः कार्त्तिक्यां

३८

वृषोत्सर्गनिमित्तकमाभ्युदयिकं कृत्वा ॐ अद्य कार्तिकां वृषमुत्सर्ज्यमानो हस्मिन्मानपूषान्विष्णुदैवतानमुकगोत्रायाः
 मुकशर्मणो ब्राह्मणायतुभ्यमहंसंप्रददे इत्यपूपत्रयं ब्राह्मणाय दद्यात् दद्यात् ॐ कार्तिक्यामपूपान्दत्त्वाः मुकगो
 त्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य मोक्षाकामो रुद्रदेवतं वृषभमेनं युवानं पतिं वोददानितेन क्रीडंतीं अरथप्रियेण मानः साध्यजनु
 षासु भगाराय स्पोषेण समिधामर्दमेति वाक्यं कर्तव्यं एतयोर्वोत्सर्जने रन्निति पारस्करवचनात् अनयैव सचा उत्सर्गः
 त्रस्य भक्ष्योर्थस्तु हेवत्सतयो वीयुष्माकमेनं पतिं स्वामिनं युवानं तरुणं ददानित्यजानि तेनैतेन वृषेण प्रियेण सह क्रीडंतीः
 त खेलंत्य अरथभूमय यूयमपि हेवत्सैर्योमानः नोस्मार्कं न नास्मत्स्वत्वविषयः किंतु मया त्यक्ताः वयं वृषस्य भवंतीनां च
 त्यागेन रायस्पोषेण धनसमृद्ध्या साध्यजनुषासपूजन्मव्यापकेन इषा अन्नेन च संमदमहृष्टा भवेमसुभगा लोकस्य
 प्रिया इति तत ए शान्तीं दिशं पंचापि चालयेत् पूजयेत् एषोर्धः ॐ सोपकरावत्सरीचतुष्टयसहितवृषभाय नमः इदम
 नुलेपनं ॐ सोपकरावत्सतरीचतुष्टयसहितवृषाय नमः इति पुष्पैः एतानि धूपदीपतांबूलनैवेद्यानि ॐ सोपकराव
 त्सतरीचतुष्टयसहितवृषाय नमः ततो वत्सतरीचतुष्टयमध्यगतं वृषमभिमंत्रयेत् तत्र मंत्रः ॐ मयोभूरभिमावाहि स्वा
 हामरुतोसिमरुतांगणः शंभूर्मयोभूरभिमावाहि स्वाहा वस्यूरसि इव स्वान्वभूर्मयोभूरभिमावाहि स्वाहा यास्ते अग्नेस्व
 र्यैरुचो दिवमातन्वंति रश्मिभिः ताभिर्नो अद्य सर्वाभीरुचे जनाय नमस्कृधि यावो देवाः सूर्यैरुचो गोश्वरवेषु यारुचः
 इंद्राग्नीताभिः सर्वाभीरुचन्नो धत्तवृहस्पतेः रुचन्नो धेहि ब्राह्मणेषु रुचन्नो राजस्नु नमस्कृधि रुचं विश्वेषु शूरेषु म
 धि धेहि रुचारुचं तत्त्वायामि ब्रह्मणा चंदमानस्तादाशास्ते यजमानो हविर्भिः अहेडमानो वरुणो हवो ध्युरुशंसमानः प्रयुः

अ.
ष्टी.
१४१४
१

प्रमोषीः स्वर्णधर्मः स्वाहा स्वर्णार्कः स्वाहा स्वर्णशुक्रः स्वाहा स्वर्णज्योतिः स्वर्णसूर्यः ततः कृतापसव्योदक्षिणमुखो वाम
 जानुं पातयित्वा यवतिलवृषपुष्पमोटकादीन्यादाय ताम्रपात्रादिना मंत्रस्थं फलमुद्दिश्याजलित्रयेण तर्पयेद्दनेन मंत्रेण
 ओं स्वधा पितृभ्यो मातृभ्यो बंधुभ्यश्चापितृप्तये मातृपक्षाश्रये केचिद्ये चान्ये आहु पितृपक्षाजाः गुरुश्च श्वशुरवधूना ये कु
 लेषु समुद्भवाः ये प्रेतभावमापन्ना ये चान्ये आहु वर्जिताः वृषोत्सर्गेन ते सर्वे लभेतां प्रीतिमुत्तमां इति ततः कर्मकारमाहु
 याभिमतं वेतनं तस्मै दद्यात् उत्सृष्ट्वा ब्राह्मणान् आवयेत् यत्किंचिद्विमयोत्सृष्टं तदन्योननयेत् अथ कपिलादानं ओं सां प
 करणा ये सवत्सरकपिलगव्ये नमः ओं ब्राह्मणाय नमः इति देयं ब्राह्मणोत्रिः संपूज्य ओं शमांसो पकरणां सवत्सां कपिलां द
 दानीति द्विजकरेजलदानं जलेन देयं प्रव्याभिषेचनं कुशादीन्यादाय ओं अघाशौचांतद्वितीयेः हि अमुक गोत्रस्य पितुरमुक
 प्रेतस्य स्वर्गप्राप्तिकामं शमां कपिलां गां हेमशृंगीरौ प्यस्वरां वस्त्रयुगधन्नां कांस्योपदोहां मुक्तालांगूलविभूषितां सवत्सां
 रुद्रदेवताममुक गोत्रायां मुकशर्मणो ब्राह्मणाय तुभ्यमहं संप्रददे इति दद्यात् ओं स्वस्तीति प्रतिवचनं ततो दक्षिणां प्रव्यादि
 कमादाय ओं अघाशौचांतद्वितीयेः हि अमुक गोत्रस्य पितुरमुकशर्मणो ब्राह्मणाय तुभ्यमहं संप्रददे इति दद्यात् ततः प्रतिगृहीता ओं स्वस्तीति उक्त्वा गोपुष्पग्रहाण्यंथाशारवं कामस्तु
 तिचकुर्यात् ततः ओं कोदात्कस्माअदात् कामोदात् कामायादात् कामोदाता कामः प्रतिगृहीता कामैतत्त इति यजुर्वे
 दे ओं कइदं कस्माअदात् कामः कामापादात् कामोदाता कामः प्रतिगृहीता कामः समुद्रमाविशत् कामेन त्वा प्रतिगृह्णामि
 कामैतत्त इति सामवेदे कामस्तुतिः यथोक्तं कपिलालाभे केवलामपि दद्यात् तत्र पूजादि पूर्ववत् ओं अघाशौचांतद्वितीयेः हि

अमुकगोत्रस्यपितुरमुकप्रेतस्यस्वर्गप्राप्तिकामइमांकपिलांगांरुद्रदेवतांअमुकगोत्रायामुकशर्मणोब्राह्मणायतुभ्यमं
 हंसंप्रददेइतिदद्यात् ओंस्वस्तीतिप्रतिवचनं ततोदक्षिणाद्रव्यादिकमादाय ओंअद्यकृतैतत्कपिलगवीदानप्रतिष्ठार्थमिदं
 हिरण्यमग्निदेवतममुकगोत्रायामुकशर्मणोब्राह्मणायदक्षिणांतुभ्यमहंसंप्रददेइतिदक्षिणांदद्यात् ओंस्वस्तीतिप्रति
 वचनं गोपुष्पग्रहाणंकामस्तुतिश्चपूर्ववत् ततोमहानद्यादौसचैलंस्नात्वातीर्थानिमनसाध्यात्वातज्जलेनात्मानमभ्युक्ष्य
 उत्तरेत् अथैकादशाहश्राद्धप्रयोगः सचसुगतिसौपानानुसारेणलिख्यते तत्रपूर्वरात्रौनिमंत्रणासंभवेतस्मिन्नेवाहिः
 श्राद्धवेलायांमंडलादहिः शुचिराचांतः शुक्लधवासागोमयोपलिप्तायांभूमौअपसव्यवत् कृतगोमूत्रमंडलायांभूमौतंडु
 लादहिः ओंभूम्येनमःइतित्रिःपुष्पाक्षतपूजितायांदर्भेषुतिष्ठन् पात्रब्राह्मणंयजमानसवर्णेनाहूतंस्नातमाचांतंस्वागतं
 अपिष्टेत् ओंसुस्वागतमितितेनोक्ते उभावप्युपविशतः ततःश्राद्धकर्ता ओंददंतेपाद्यमितिपाद्यमुपनीयविनीतः सन्पु
 नःपुनरभिनंद्यपात्रब्राह्मणपादौप्रक्षाल्यापसव्यादिकृत्वा जलतिलगंधपुष्पयुतं पात्रमादायमोटकतिलजलानि
 चादाय ओंअद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतआद्यश्राद्धेएषपादार्धस्तेमयादीयतेतवोपतिष्ठतामितिपादार्धंदद्यात् शिरसाः
 भिवंद्यजानुनिविश्राव्य ओंददंतेआचमनीयमित्याचमनीयोदकंब्राह्मणायदद्यात् ततःस्वयंपादौप्रक्षाल्याचम्यापसव्या
 दिकृत्वापुष्पचंदनतोलूलानिब्राह्मणायदत्वा ब्राह्मणदक्षिणांजानुंस्पृष्ट्वा ओंअद्यामुकगोत्रस्यपितुरमुकप्रेतस्याद्यश्रा
 द्दकरणायभवंतंब्राह्मणमहमामंत्रये ओंआमंत्रितोस्मीतिप्रतिवचनं ओंअक्रोधनेनशौचपरेणसततंब्रह्मवादिना भ
 वितव्यंभवताचमयाचश्राद्धकारिणा ओंसर्वायासविनिर्मुक्तेनकामक्रोधविवर्जितेनभवितव्यंभक्तानोद्यतनेश्राद्धकर्म

लीति ब्राह्मणं नियमान्प्रावयेत् ओं भवितव्यमिति तेनेक्ते अर्धपरिकल्प्य मोटकादिकं चादाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमु
कप्रेतप्राप्त्याह एषपादार्धस्तेमया दीयते तवोपतिष्ठतामिति पादार्धं दद्यात् ततः शिरसाभितं घजानुनिविश्याव्य
ओं इदं ते प्राचमनीयमित्याचमनजलं ब्राह्मणाय दद्यात् ततस्तिलतैलेन पात्रब्राह्मणपादावाजानु अभ्यंजयेत् ततः
स्वयंपादौ प्रक्षाल्याचम्य पात्रब्राह्मणमाचम्याग्रे कृत्वा स्वदेशमागत्योपविश्यान्नाभिप्रायेण सिद्धमिति पृच्छेत् दक्षि
णाग्रे ककुशा सहितं नैपालकं वलाद्यात्मकं ब्राह्मणोपवेशनायासनमुपकल्प्यासनस्य शान् ओं अत्रासने देवराजा
भ्यनुज्ञातो विश्रम्यतां हि जवर्यानुग्रहात् प्रसादयेत्वासनं गृह्णन्मृतज्ञानाग्निपूतेन करेण विप्रश्रुतिपठित्वा पात्रब्रा
ह्मणं दक्षिणाहस्तेन धत्वा दक्षुरवमुपवेशयेत् ततः पात्रस्य पदयोस्तले दक्षिणाग्रकुशत्रयं दद्यात् असनसमीपे च
तिलतैलेन घृतेन वा आरु समाप्तिपर्यंतं स्थायिनं दीपं दद्यात् तद्वाचपात्रब्राह्मणेन कार्या रक्षोघ्नान् गौरस
र्षपान्तिलांश्च आरु देशं निधापयेत् काककुक्कुरादीन् आरुहंतृन्पसारयेत् ततः पूर्वाभिमुखः कुशोदकेन ओं
अपवित्रः पवित्रो वा सर्वावस्थांगतोपि वा यः स्मरेत् पुंडरीकाक्षं स वा ह्याभ्यंतरेच्छुचिः इति पठित्वा ओं पुंडरीकाक्षः पुन
रिति पुंडरीकाक्षं स्मृत्वा आर्क्ष्य प्रव्याणयात्मानं च सिंचेत् ततः कुशत्रयतिलजलान्यादाय ओं अमुकगोत्रस्य पितुरमु
कप्रेतस्य प्रेतत्वविमुक्तिकामोऽद्यादियथाकालं षोडश आरुह्य हं करिष्ये इति संकल्पयेत् एकादशमासाभ्यंतरेऽ
धिकमासपाते षोडशपदस्थाने सप्तदशपदं प्रयोज्यं पुनः कुशतिलजलान्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य

प्रेतत्वविमुक्तिहेतुं षोडशश्राद्धांतर्गताद्यश्राद्धमहं करिष्ये इति संकल्पयेत् ओं कुरुष्वेति ब्राह्मणप्रतिवचनं ओं गायत्री जप
महं करिष्ये इति पृष्ट्वा ओं कुरुष्वेति ब्राह्मणानुज्ञा तस्मिन् गायत्री जपेत् सव्याहृतिका सप्राणवाच जपनीया गायत्री ततः
ओं देवताभ्यः पितृभ्यश्च महायोगिभ्य एव च नमः स्वाहायै स्वधायै नित्यमेव नमो नमः इति त्रिर्जपेत् ततो पसव्यं कृत्वा
दक्षिणाभिमुखः पातित वामजानुर्मोटकादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतश्राद्धश्राद्धे इदं मासनं ते मया
दीयते तवोपतिष्ठतामिति मोटकतूपमासनं तिलजलप्रोक्षितं दक्षिणाग्रमुत्सृजेत् ततः सव्यं कृत्वा प्राङ्मुख उपविश्य ओं
धन्वाय नमः ओं ब्राह्मणाय नमः इति देयब्राह्मणौ त्रिःसं पूज्य इदं धन्वंतं ददानि इति धिजकरेजलं दत्वा धन्वंतमभिषिच्य
कुशातिलजलान्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्यावरणाकाम इदं धन्वंतमुत्तानां गिरोदैवतममुकगोत्राया
मुकशर्मणो ब्राह्मणाय तुभ्यमहं संप्रददे इति दद्यात् ओं स्वस्तीति प्रतिवचनं ततः तिलजलकुशान्दक्षिणाद्रव्यंचादाय
ओं अद्य कृतैतच्छ्रदानं प्रतिष्ठार्थमिदं हिरण्यमग्निदेवतममुकगोत्राया मुकशर्मणो ब्राह्मणाय तुभ्यमहं संप्रददे इति
दक्षिणां दद्यात् ततः प्रतिगृहीता ओं स्वस्तीति उक्त्वा धन्वंतं देनधारयेत् ततः ओं उपानयनं नमः ओं ब्राह्मणाय नमः इति दे
यब्राह्मणौ त्रिःसं पूज्य ओं इमे उपानहौ ददानीति धिजकरेजलदानं उपानहावभिषिच्य कुशादीन्यादाय ओं अद्यामुकगो
त्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य तप्तवालुकासिकं यकितभूङ्गसंतराणाकाम इमे उपानहावत्तानां गिरोदैवतेः मुकगोत्राया मुक
शर्मणो ब्राह्मणाय तुभ्यमहं संप्रददे इति दद्यात् ओं स्वस्तीति प्रतिवचनं ततः कुशादीन् दक्षिणाद्रव्यंचादाय ओं अद्य कृतैतच्छ्र
दानं प्रतिष्ठार्थमिदं हिरण्यमग्निदेवतममुकगोत्राया मुकशर्मणो ब्राह्मणाय तुभ्यमहं संप्रददे इति दद्यात् ततः प्रतिगृ

अं-
ष्टी-
१६

हीता ओंस्वस्तीत्युक्ता उपानहावारो हेतु ततः अपसव्यं कृत्वा दक्षिणाभिमुखः पातितवामजानुः ओंअपहता असुरारक्षांसि
वेदिषद इति वामावर्तेन आरुदेशे तिलान्विकीर्य सोम्या सोमिष्वात्ताः पथिभिर्देवयानैः अस्मिन्यज्ञे स्वधयामदंतो धिवु
वंतु ते वंत्वस्मान् इति जपेत् ततोर्घपात्रोपरि अन्नग्रथिन्नं दक्षिणाग्रं पवित्रं धृत्वा ओं शन्नो देवीरभिष्टय आपो भवंतु पीत
ये शंख्योरभिस्त्रवंतु नः इति मंत्रेणार्घपात्रे जलं दत्त्वा ओं तिलो सिसोम देवत्या गोस बो देव निर्मितः प्रयज्ञमग्निः पृक्तं स्वध
या पितृन् लोकान् ग्रीणाहि नः स्वाहेति तिलान्प्रक्षिप्य गंधपुष्पं तूष्मीतत्र प्रक्षिप्यार्घपात्रं वामहस्ते कृत्वा पवित्रं विप्रकरे
उत्तराग्रं दत्त्वा तदुपरि किंचिदुदकांतरं दत्त्वा ओं यादिव्या आपः पयसा संवभूवुर्या अंतरिक्षा उत पार्थिवीर्याः हिरण्यवर्णा
यज्ञियास्तान् आपः शिवा सधुर्स्येनाः सुहवा भवंतु इति पठित्वा मोटकादीन्यादाय ओं अद्या मुकगोत्रपितरमुकप्रेत आ
द्य आरु एष हस्तार्घस्ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति ब्राह्मणकरे पवित्रोपरि अर्घजलं ददुत्सृजेत् पात्रं वामपार्श्वे
ओं पित्रे स्थानमसीति अर्घपात्रं सपवित्रमधो मुखं स्थापयेत् तच्च दक्षिणादानपर्यंतं न चालयेत् ततः आरुदेशे तिलान्
विकीर्य दर्भहस्तोभूतलेप्रेतमाहूयेत् तत्र मंत्रः इह लोके परित्यज्यगतोसि परमांगतिमिति अत्र स्त्री आरुपिगतोसीत्ये
वमेव पठनीयमात्मत्वेनोद्देश्यत्वात् ततो मोटकादीन्यादाय ओं अद्या मुकगोत्रपितरमुकप्रेत आद्य आरु एतानि गंधपु
ष्पधूपदीपतांबूलयज्ञोपवीतवासांसि ते मया दीयंते तवोपतिष्ठतामिति गंधादीनुत्सृजेत् ततः ओं सर्वः सुगंध इति मंत्रे
ण गंधं ओं श्रिया देव्या इति मंत्रे पुष्पं ओं वनस्पतिरसामिति मंत्रेण धूपं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ततः ओं एष दीपः इति दीपं निवेदि
ते ओं सुदीप इति ब्राह्मणो वदेत् ओं एतानि तांबूला निवेदितं तांबूले निवेदिते ओं सुतांबूलानीति ब्राह्मणो वदेत् ओं एतानि वासां

अं अष्टौ पवित्रं
अं सुगंधोपवीतं इति निवेदितं
ति ब्राह्मणो वदेत्

सीतिनिवेदिते ओं सुवासांसीति ब्राह्मणो वदेत् पुष्पाणि शिखायामेव द्विजेन धार्याणि ततः प्रेतोपभुक्तशय्यासनानि गंधः
 पुष्पैरभ्यर्च्य श्राद्धभोक्त्रे प्रतिपादयेत् ततो गौरमृत्तिकाया नीवारादिचूर्णेन जलेन ब्राह्मणं वेष्टयित्वा चतुरस्रं मंडलं कुर्यात्
 त् परकीयभूमौ श्राद्धकरणे श्राद्धीयवस्तुषु किंचिद्विचित्रं कृत्वा तिलजलघृतयुक्तमन्नं ओं इदमन्नमेतद्भूमिस्वामि
 पितृभ्यो नमः इति दद्यात् जीवितं भूस्वामिनो किंचिदाप्रीतिकरं दद्यात् ततः उष्ममन्नं ताम्रपात्रेणाकराभ्यामादाय मना
 कृत्वा पितरंध्यात्वा पुरुषतृप्तिद्वयं परि विष्यात् ततः इदं मधुरमिदं मत्स्यमिदं मन्नमित्यादिव्यं जनगुणान् कीर्तय
 न्मांसादीनि व्यंजनानि भूयिष्ठपात्रांतरेषु परि विष्य घृतं सतिलजलं चोपनीयान्नं मधुना भिघारयेत् ततः ओं मधुवा
 तास्तथायते मधुक्षरं तिस्रिधुवः माध्वीर्नः संत्वोषधीर्मधुनक्तमतोषसो मधुमत्पार्थिवः ११ जः मधुघ्नैरस्तुनः पितो मधु
 मान्नो वनस्पतिर्मधुमां प्रस्तुसूर्यः माध्वीर्गावो भवतुनः मधुमधुमधु इति च पठित्वा व्यस्तमुत्तानपाणिभ्यामन्नपात्रं
 मालभ्य ओं पृथिवीतेपात्रं घ्नैरपिधानं ब्राह्मणस्य मुखे मृते मृतं जुहोमि स्वाहा इति जपेत् ओं विष्णुर्विचक्रमेत्रे धानि
 दधे पदं समूटमस्य पाशुं सुरे इति पठन्नमृतयाऽन्नं विचिंत्य ओं कृष्णकव्यमिदं रक्षामदीयमिति पठित्वा ओं इदमन्नं ओं
 इमा आपः ओं इदमाज्यं ओं इदं हवि रिति पात्रं ब्राह्मणांगुष्ठमन्नजलघृतान्नेषु निवेश्य ओं अपहता अस्तरारक्षो सिवे दिष
 द इत्यन्नोपरिवहन् तिलानि विक्षिप्य मोटकादीन्यादाय वामेन पाणिना पात्रमत्यजन् ओं अद्यामुक गोत्रपितरमुकप्रेत
 आद्यश्राद्ध इदमन्नं सोपकरणं ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामित्युत्सजेत् ततो भवान्प्राशयत्विति विप्रायापो शानदत्त्वा स प्र
 णवांसव्याहृतिकां गायत्री ओं मधुवाता इत्यादिश्च ओं मधुमधुमध्विति च जपित्वा ओं अन्नहीनं क्रियाहीनं विधिहीनं च य

इदं

इवेत तत्सर्वमधिदमस्त्वितिचपठित्वा ॐ यथा सुखं जुषस्वेति ब्राह्मणं प्रतिब्रूयात् ब्राह्मणश्च वामेन पाणिना पात्रमत्यज न ॐ
कारपूर्वभुंजीत संज्ञया विभक्त्यप्राथम्येन न कुर्यात् आरुक्तीर्दभेष्वासीनः स प्रणवव्याहृतिकां गायत्रीं मधुवाता इत्यादिश्च
ॐ मधुमधुमधु इति जपेत् गायत्रीं ब्राह्मणं आवयित्वा ॐ कृणुष्व पाज इत्यादीन् दोषान्मंत्रान्पठित्वा भूमिं तिलैरास्ती
र्य ब्राह्मणं पितृपतया ध्यायेत् ततः ॐ उदीरितामित्यादि पितृमंत्रान् ॐ सहस्रशीर्षा इत्यादि पुरुषसूक्तं ॐ आप्णुः शि
शानो इत्यादि कमप्रतिरथ मन्यादीनि शतरुद्रियप्रभृतिपवित्राणि रुचिस्तव प्रभृतीनि च पठेत् अंततः नमस्तुभ्यं विनूपा
क्षनमस्तेनेकचक्षुषे नमः पिनाकहस्ताय चक्रहस्ताय वै नमः इति श्लोकमपि पठेत् वीणादिभिर्वीह्मणं हर्षयन् व्यज
नादिगुणान्कीर्तयन् तस्य यत्र यत्रेष्टोपलभ्येत तत्तदुपनयन् मंदं मंदं भोजयेत् ततस्तत्प्रज्ञात्वा उद्दिष्टसन्निधावा
स्तत्तदक्षिणाग्निकुशत्रयां भूमिं प्रोक्ष्य सर्वप्रकारकमन्नं तिलघृतसहितं जलेनाप्लाव्य गृहीत्वा ॐ अन्नग्निदग्धाश्च ये
जीवा ये प्रदग्धाः कुले मम भूमौ दत्तेन तृप्यंतु तृप्ता यांतु परां गतिमिति मंत्रेण मंत्रस्य फलमुद्दिश्य कुशोपरितदन्नं विकि
रेत् ततः स व्यंकृत्वा च म्यहर्षिस्मृत्वा पसव्यंकृत्वा दक्षिणाभिमुखो ब्राह्मणाय जलगंडूषमिदं ते प्रत्यपोशानमिति दत्त्वा
ॐ स्वदितमिति ब्राह्मणं पृच्छेत् ॐ सुस्वदितमिति ते नोक्ते ॐ पिंडमहं करिष्ये इति पृच्छेत् कुरुष्वेति ब्राह्मणानुज्ञात उद्दिष्ट
संनिधौ चतुरस्त्रं हस्तैकप्रमाणं दक्षिणां चतुरंगुलं धृतं स्थानं निर्माय तन्मध्ये वामहस्तेन दर्भं पिंजलीमादाय तन्
मूलेन वामान्चारव्यदक्षिणाकरेण प्रादेशमात्रं ॐ अथ हता असुरारक्षां सिवे दिषद इति मंत्रेण रवारामुस्मिरेत् दर्भं पिंज
लीमुत्तरस्यां दिशि क्षिपेत् तदुपरि ॐ ये नृपाणि प्रतिमुंचमाना असुराः संतः स्वधया चरन्ति परापरो निपरो ये भरत्यग्नि

ॐ

एंल्लोकान्प्राणदात्यस्मादिति उल्मुकं भ्रामयित्वा रेखादक्षिणतः क्षिपेत् तदपरि उपमूलसकृत्स्न कुशान्दक्षिणा
 ग्रानास्तीर्य सव्यं कृत्वा ओं देवताभ्य इति त्रिर्जपेत् ततोपसव्यं कृत्वा पत्रप्रटकादिकमेकं तिलजलगंधपुष्पयुतं वामहस्ते कृ
 त्वादक्षिणहस्तेन मोटकादिकमादाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेत आद्य आरु पिंडस्थाने त्रावने निक्ष्वते मया दीयते
 तवोपतिष्ठतामिति कुशोपरि अवने जनदद्यात् ततः आरु शेषमन्नसर्वं जनतिलघृतमधुयुतमेकीकृत्य तेन विल्वप
 रिमाणं पिंडं निर्माय घृतमध्वभिघारितं कृत्वादक्षिणहस्तेनादाय मोटकादीनि चादाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रे
 त आद्य आरु एष पिंडस्ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति कुशोपरि अवने जनस्थाने सव्योपगृहीत दक्षिण करेण पिंडं द
 द्यात् आस्त तदर्भमूलैकरं प्रोक्ष्य सव्यं कृत्वा च म्यहरिं स्मृत्वा पसव्यं कृत्वा ओं अत्र पितर्मादयस्व यथाभागमावृषायस्व
 इति पठित्वा वामावर्तेनोदङ्मुखो भूत्वा मना कुशसंनियम्य तेनैव यथासुखं पर्यावर्तयन् पितरं भास्वरमूर्तिं ध्यायन् ओं अ
 मीमदं तपिताय यथाभागमावृषायिष्येति पठेत् अवने जनावशिष्टजलयुतं पात्रं वामहस्ते कृत्वादक्षिणहस्तेन ओं अद्यामुकगो
 त्रपितरमुकप्रेत आद्य आरु पिंडे त्रप्रत्यवने निक्ष्वते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति पिंडोपरि प्रत्यवने जनदद्यात् ततो नीवीति
 स्वस्य सव्यं कृत्वा च म्यहरिं स्मृत्वा पसव्यं कृत्वा वामेन पाणिना धृतं सूत्रं दक्षिणहस्तेन गृहीत्वा ओं एतन्ने पितरवीसः इति पि
 ङोपरि धृत्वा मोटकादिकमादाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेत आद्य आरु पिंडे एतद्वासस्ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामि
 त्युत्सृजेत् ततस्तूष्मीपिंडे गंधपुष्पधूपदीपतांबूलानि दद्यात् ततः पिंडशेषान् पिंडसमीपे विकिरेत् तत आचांतस्य ब्राह्मणस्य
 करे ओं अथां मध्ये स्थिता देवाः सर्वमप्सु प्रतिष्ठेत् ब्राह्मणस्य करे न्यस्ताः शिवा आपो भवंतु मे इति जलं दद्यात् ओं भवंतु ते इ

तिब्राह्मणस्यप्रतिवचनं ततः ओंलक्ष्मीर्वसतिपुष्पेषुलक्ष्मीर्वसतिपुष्करे लक्ष्मीर्वसतिगोष्ठेषुसौमनस्यंसदास्तुमेइतिपुष्पा
णिदद्यात् ओंअस्तुसदातवेतिप्रतिवचनं ओंअस्तुतंचास्तुमेप्राप्यंशान्तिःपुष्टिर्धृतिश्चमे यद्यच्छेयस्करंलोकेतत्तदस्तुसदाम
मेतितंडुलान्दद्यात् ओंअस्तुसदातवेतिप्रतिवचनं अथवा ओंशिवाआपःसंत्वितिजलं ओंसौमनस्यमस्तुइतिपुष्पं ओंअस्तुतं
चारिष्टमस्त्वितितंडुलान्दद्यात् ओंसंत्विति ओंअस्त्वितिप्रतिवचनं ततःपुटकादिपात्रेशांत्युदकं परिकल्प्यमेदिनीशिरसा
भिर्बद्धमंत्रपठेत् ओंनमोनमोमेदिनिलोकधात्रिउर्विमहिशैलगिरिधारिणिधरणिनमः धरणिकाशपिजगत्पति
एवमुधेनमोस्तुवैष्णवलोकधात्रि नमोस्तुते सर्वरसप्रतिष्ठेनैवापनारीवनमोनमोस्तुते ततोमोटकादिकमादाय ओंअद्या
मुकगोत्रस्यपितुरमुकप्रतस्याद्यश्राद्धेदत्तदन्नपानादिकमुपतिष्ठतामिति विप्रकरेऽक्षय्योदकंदद्यात् ओंउपतिष्ठतामि
तिप्रतिवचनं ततःसव्यंकृत्वाप्राङ्मुखः कृतोजलिः तन्मनाः सुमनादक्षिणांदिशंपश्यन् ओंअघोरः पितास्त्वितिपठेत् अ
त्रपूर्वाभिमुखीपिंडोपरिजलधारांददानीत्याचारः ओंअस्त्वितिप्रतिवचनं ततःपूर्वाभिमुखः ओंगोत्रंनोवर्द्धतामिति वदेत्
ओंवर्द्धतामितिप्रतिवचनं ओंदातारोनोभिर्वर्द्धतांवेदाः संततिरेवच अक्षचनोमाव्यगमद्वहुदेयंचनोभवेत् अन्नंचनो
वहुभवेदतिथीश्रुतमेमहि याचितारश्चनः संतुमाचयाचिष्मकंचन एताः सत्याशिषः संत्वितिआशिषोब्राह्मणंया
चेत् ओंसंत्वितिब्राह्मणप्रतिवचनं ततोपसव्यंकृत्वा सपवित्रकुशत्रयंपिंडोपरिदक्षिणाग्रंकृत्वा ओंनमोवाचयिष्येइतिपु
ष्टेत् ओंवाच्यतामित्यनुज्ञातः ओंपित्रेनमः इत्युच्यतामिति वदेत् ओंअस्तुनमः इतिप्रतिवचनं ततःपुटकादिस्थितंजलंगृही
त्वा ओंऊर्जवहंतीरमृतंघृतंपयः कीलान्तंपरिस्वृतंस्वधास्यतर्पयतमेपितरमितिदक्षिणाग्रंजलधारांसपवित्रकुशोपरि

य

आनयेत् पत्र
मात्रेपि

दद्यात् ततो नम्रीभूय पिंडमाग्रायोत्थापयेत् पिंडाधारकुशानुल्मुकंच वद्भौक्षियेत् ततो र्घपात्रमुत्तानीकृत्य मोटकति
 लजलान्यादाय दक्षिणाद्रव्यंचादाय ओं अग्रामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य कृतैतदाय आरुप्रतिष्ठार्थमिदं रजतंचंद्रदेवत
 ममुकगोत्रायामुकशर्मणो ब्राह्मणां दक्षिणां तुभ्यमहंसंप्रददेश्ति दक्षिणां दद्यात् ओं स्वस्तीति ब्राह्मणप्रतिवचनं ततः आ-
 रुकतीपात्रब्राह्मणस्य चरणौ संवाह्यतेन मस्कुर्यात् ततो दक्षिणेन पाणिना पात्रब्राह्मणदक्षिणापाणिं गृहीत्वा शय्यासन
 मंजनकंकटिकां चार्पयेत् ब्राह्मणस्त्वं जनकंकटिकां चादाय शय्यामाक्रम्य मुहूर्तं विश्राम्येत् ततः सामवेदाध्यायि ब्राह्म
 णास्तामुपात्रस्थं तिलोदकमुपाहरेयुः ततः आरुकतीतेन जलेन गृहस्थितं द्रव्यमभिषिंचेत् ततः सव्यं विधाय ओं अग्नि
 मुरवदे वास्तु प्यंतामिति यवयुतजलेन कुशैः कुशोपरितर्पयेत् अवशिष्टमन्नं ओं भूतेभ्य एष बलिर्नम इति जलपुष्पाभ्यां व
 लिंदद्यात् ततः सामगब्राह्मणान् भोजनादिभिः संतोषयेत् ततो पसव्येन ओं निरोकारं स्वस्ति ब्रूहीति ब्राह्मणाय वदेत् स्व
 स्तीति ब्राह्मणो ब्रूयात् स्वस्त्यस्ति त्युक्त्वा ब्राह्मणमुत्थाप्य जलपात्रं गृहीत्वा निमंत्रणस्थानस्थितं ब्राह्मणं ओं आमावा
 जस्य प्रसवो जगम्यादे मे द्यावापृथिवी विश्वरूपे आमागंतं पितरो मातरौ वामासो मो अमृतत्वेन गम्यात् इति पठन् प्रद-
 क्षिणी कुर्वन् वारिधारया त्रिवेष्टयित्वा प्रणम्याष्टौ पादाननुव्रज्य प्रदक्षिणी कृत्याभिवादयेत् सव्यं कृत्वा ओं देवताभ्य
 इति जपित्वा गृहं प्रविशेत् ततः पाणिभ्यामपसव्येन आरुदीपनिर्वापनं हस्तपदप्रक्षालनं सव्येनाचमनं कुर्यात् ततः
 आरुपूर्णताकामः ओं प्रमादात् कुर्वतां कर्म प्रच्यवेता ध्वरेषु यत् स्मरणादेव तद्विस्मोः संपूर्णस्यादिति श्रुतिः इति पठित्वा वि-
 स्मृस्मरणं कुर्यात् ततो शौचांतद्वितीयदिन एव यथाशक्ति महार्हाणि रत्नानि गाः वाहनं यानादि दासं दासी महान्तिवेशमानि

त्रौ

श्रेष्ठानि भूषणानि प्रेतहितमुद्दिश्य ब्राह्मणाय दद्यात् तद्यथा ओं अद्या शौचांत द्वितीयेः हि अमुक गोत्रस्य पितरमुक प्रेतस्य
 स्वर्गप्राप्तिकाम इमां गां रुद्र देवतायथानाम गोत्राय ब्राह्मणाय दातुमहं समुत्स्रजे इति गां दद्यात् ओं अद्य कृतं तज्जो दानप्रति
 ष्ठार्थमिदं हिरण्यमग्निदेवतायथानाम गोत्राय ब्राह्मणाय दक्षिणां दातुमहं समुत्स्रजे इति यथाशक्ति दक्षिणां दद्यात् एवं भूमि
 हिरण्यदानमपि अस्मिन्दिने दशप्रभृतीन् श्रोत्रियान् भोजयेत् तान्परितोषयेच्च अत्रदिने विहितमपि पंचगव्यपानं शिष्टा
 नाचरंतीति न लिखितं अथादकुंभदानं तत एकादशाह आरुं कृत्वा च मय प्राङ्मुख उपविश्य कुशतिलजलान्यादाय ओं पित
 रगता हरहरन्नोदकुंभोपस्थितिस्त्वगताश्च मे धयज्जजन्यफलप्राप्तिकामो ह्यादिपितृमरणदिनावधिकाशौचावधिन्न
 दिनो न वत्सरं यावत्प्रत्यहं पित्रे सान्नादकुंभस्ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामित्युत्स्रजेत् तदभयं पात्रब्राह्मणाय प्रतिपादयेत् दक्षिणां
 अशौचोपनिषातेऽप्ययं दातव्य इति सर्पिंडने कृते वर्षाभ्यंतरे ओं अद्या मुक गोत्रपितरमुक शर्मन्नेयं सान्नादकुंभस्तुभ्यं स्वधे
 ति वाक्यं कुर्यात् ततो मोटकादीन्यादाय ओं अद्य कृतं तत्सान्नादकुंभदानप्रतिष्ठार्थमिदं रजतं चंद्रदेवतायथानाम गोत्राय
 ब्राह्मणाय दक्षिणां दातुमहं समुत्स्रजे इति प्रत्यहं सान्नादकुंभं दत्त्वा दक्षिणां दद्यात् अत्र द्वादशाह आरुं कार्यमिति केचि
 त् तदप्येकादशाहवत् अथ मासिक आरु प्रयोगः तत्र आरु पूर्वदिने एकभक्तादिकं विधाय प्रातः श्वेतवस्त्रयुगेन स्नात्वा म
 ध्यदिने पुनः स्नात्वा कृतनित्यक्रियः आचान्तः उपविष्टः पूर्वोपकल्पितं प्रज्वालितप्रदीपं स्थापितगौरसर्षपतिलादिरक्षो घृ
 त् आरुदेशमागत्य ओं सिद्धिमिति पृष्ठा कुशत्रयजलेन ओं अपवित्रः पवित्रो वा सर्ववस्थां गतोऽपि वा यः स्मरेत् पुंडरीकाक्षं स
 वाह्याभ्यंतरा च बुद्धिः इति पठित्वा ओं पुंडरीकाक्षः पुनात्विति उच्चार्य आरु देय इत्या एषात्मानं च सिंचेत्

दक्षिणां

कुंभदानमहं कुर्यात् इति श्रुत्वा मोटका
 न्यादाय ओं अद्या मुक गोत्रपितरमुक
 शर्मन्नेयं सान्नादकुंभस्तुभ्यं स्वधे

कुंभस्यानेदमासनेते मया दीयते तवोपतिष्ठतां ओं अद्या मुक गोत्रपितरमुक शर्मन्नेयं सान्नादकुंभस्तुभ्यं स्वधे

ॐ अद्यामुकगोत्रस्य पितरमुकप्रेतस्य प्रेतत्वविमुक्तिहेतुं षोडशश्राद्धां तर्गतप्रथममासिकश्राद्धमहं करिष्ये इति संकल्पं
 कुर्यात् एकादशमासाभ्यन्तरे अधिकमासपाते षोडशपदस्थाने सप्तदशपदं प्रयोज्यं ततस्त्रिः गायत्रीं जपित्वा ॐ देवताभ्यः
 पितरभ्यश्च महायोगिभ्य एव च नमः स्वाहा ये इत्यादि त्रिजपेत् ततो पसव्यादिकृत्वा मोटकादीन्यादाय ॐ अद्यामुकगोत्र
 पितरमुकप्रेतप्रथममासिकश्राद्ध इदमासनं ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति आसनमुत्सृजेत् ततः अपहता इत्यादि वामा
 वर्त्तेन श्राद्धदेशे तिलान्विकिरेत् ततः ॐ आर्यंतु नः पितरः इति मंत्रं पठेत् पुटकादौ पवित्रं दक्षिणाग्रं धत्वा ॐ शन्नो देवी
 रिति मंत्रेण तत्र जलं क्षिपेत् ॐ तिलोसि इत्यादि मंत्रेण तिलान्विषेत् तूष्णीं गंधपुष्पंच क्षिपेत् ततस्तदर्घपात्रं वामहस्ते कृ
 त्वा पवित्रमन्नपात्रोपरि उत्तराग्रं धत्वा तदुपरि किंचिदुकांतरं दत्वा ॐ या दिव्या आपः इत्यादि पठित्वा दक्षिणाहस्तेन मोट
 कादीन्यादाय ॐ अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतप्रथममासिकश्राद्धे एष हस्तार्घस्ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति पवि
 त्रोपरि जलं दद्यात् ततः पवित्रादिसहितमर्घपात्रमासनवामपार्श्वे ॐ पित्रे स्थानमसीति न्युञ्जं कुर्यात् पुनर्मोटकं
 दीन्यादाय ॐ अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतप्रथममासिकश्राद्धे एतानि गंधपुष्पधूपदीपां ब्रूयन् ज्योषवीतवासां प
 सिते मया दीयन्ते तवोपतिष्ठतामिति गंधादिकमुत्सृजेत् ततः आसनस्य भोजनपात्रसहितस्य चतुर्दिशं चतुरस्रं
 मंडलं जलेन कृत्वा श्राद्धीयान्नाग्रभागं घृतव्यंजनतिलजलयुतं पुटकादौ कृत्वा ॐ इदमन्नमेतद्भूषामि पित
 रभ्यो नम इत्युत्सृजेत् ततस्ताम्रपात्रादिस्थितमन्नं हस्ताभ्यामादाय मना कृत्वा पितरंध्याय न भोजनपात्रे उप

अं.
ली.
२०
ॐ

प्रमथते

नयत् उरुष्वृक्षिहमंयन्नंपरिविष्यभूमिषुपात्रांतरेषुव्यंजनान्युपकल्प्यपुटकस्थितंघृतंसतिलजलंचोपनीयान्नोपरिह
स्तद्वयगृहीतपात्रेणमधुदद्यात् ततःॐमधुवाताइत्यादिस्तुचंॐमधुमधुमधित्विचजपेत् ततोव्यत्यस्तहस्ताभ्यामन्नपात्र
मालभ्यॐपृथिवीतेपात्रेइत्यादिॐविष्णुर्विचक्रमेॐहृत्कव्यमित्यादिपठित्वावामेनपाणिनाःन्नपात्रमत्यजनदक्षिणाह
स्तांगुष्ठमन्नजलघृतान्नेषुॐइदमन्नइमाश्रायःॐइदमाज्यंॐइदंहविरितिनिक्षिप्यॐअपहताअसुराइत्यन्नोपरितिला
न्चिकीर्यदक्षिणाहस्तेमोटकादीन्यादायॐअद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतप्रथममासिकश्राद्धेइदमन्नंसोपकराणतेमया
दीयतेतवोपतिष्ठतामित्युत्तरजेत् ततोगायत्रीमधुवाताइत्यादिस्तुचंमधुमधुमधित्विचजपेत् अन्नहीनमित्यादिमंत्रं पठेत् ततः
कुशेषूपविश्वपुनर्गायत्रीॐमधुवाताॐमधुमधुमधित्विचजपेत् रक्षोघ्नमंत्रान् कृणुष्वपाजइत्यादिकान्जपेत् भूमौतिला
नक्षिप्यापित्र्यमंत्रप्ररुषस्तुक्ताप्रतिरथादीनिपावित्राणियथाशक्तिजपेत् ततःॐनमस्तुभ्यंवितृपाक्षेति श्लोकमपिपठेत् ततः
उच्छिष्टसंनिधावास्ततकुशत्रयांभूमिंप्रोक्ष्यव्यंजनघृततिलयुतमन्नवारिणास्त्राव्यॐअन्नग्निदग्धाश्वेत्यादिनाकुशोप
रितदन्नंविकिरेत् ततःसव्यंकृत्वाचम्यहरिंस्मृत्वापिंडस्थाननिर्मायतन्मध्यवामहस्तोपात्तदक्षिणाहस्तगृहीतदर्भपिंज
लीमूलेनप्रादेशमात्रअपहतेत्यादिनोस्त्रिरव्यदर्भपिंजलीमुत्तरतस्त्यजेत् ततोरेखोपरियेत्रूपाणीतिमंत्रेणांगारंभ्रामयित्वा
अंगारंदक्षिणातःक्षिपेत् ततोरेखोपरिउपमूलसकृत्सूतकुशत्रयंदक्षिणाग्रमास्तीर्यसव्यंकृत्वापुटकैजलतिलपुष्प
गंधानिकृत्वामोटकादीन्यादायॐअद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतप्रथममासिकश्राद्धपिंडस्थानेऽत्रावनेनिक्ष्वतेमयादी
यतेतवोपतिष्ठतामित्यवनेजनंकुशोपरिदद्यात् ततस्तिलघृतमधुयुतेनान्नेनपिंडंकृत्वाघृतमधुभ्यामभिघार्यदक्षिणाहस्तेन

मासादौमासिकंकुपीदिति
श्रीः

नयत् उरुष्वृक्षिहमंयन्नंपरिविष्यभूमिषुपात्रांतरेषुव्यंजनान्युपकल्प्यपुटकस्थितंघृतंसतिलजलंचोपनीयान्नोपरिह
स्तद्वयगृहीतपात्रेणमधुदद्यात् ततःॐमधुवाताइत्यादिस्तुचंॐमधुमधुमधित्विचजपेत् ततोव्यत्यस्तहस्ताभ्यामन्नपात्र
मालभ्यॐपृथिवीतेपात्रेइत्यादिॐविष्णुर्विचक्रमेॐहृत्कव्यमित्यादिपठित्वावामेनपाणिनाःन्नपात्रमत्यजनदक्षिणाह
स्तांगुष्ठमन्नजलघृतान्नेषुॐइदमन्नइमाश्रायःॐइदमाज्यंॐइदंहविरितिनिक्षिप्यॐअपहताअसुराइत्यन्नोपरितिला
न्चिकीर्यदक्षिणाहस्तेमोटकादीन्यादायॐअद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतप्रथममासिकश्राद्धेइदमन्नंसोपकराणतेमया
दीयतेतवोपतिष्ठतामित्युत्तरजेत् ततोगायत्रीमधुवाताइत्यादिस्तुचंमधुमधुमधित्विचजपेत् अन्नहीनमित्यादिमंत्रं पठेत् ततः
कुशेषूपविश्वपुनर्गायत्रीॐमधुवाताॐमधुमधुमधित्विचजपेत् रक्षोघ्नमंत्रान् कृणुष्वपाजइत्यादिकान्जपेत् भूमौतिला
नक्षिप्यापित्र्यमंत्रप्ररुषस्तुक्ताप्रतिरथादीनिपावित्राणियथाशक्तिजपेत् ततःॐनमस्तुभ्यंवितृपाक्षेति श्लोकमपिपठेत् ततः
उच्छिष्टसंनिधावास्ततकुशत्रयांभूमिंप्रोक्ष्यव्यंजनघृततिलयुतमन्नवारिणास्त्राव्यॐअन्नग्निदग्धाश्वेत्यादिनाकुशोप
रितदन्नंविकिरेत् ततःसव्यंकृत्वाचम्यहरिंस्मृत्वापिंडस्थाननिर्मायतन्मध्यवामहस्तोपात्तदक्षिणाहस्तगृहीतदर्भपिंज
लीमूलेनप्रादेशमात्रअपहतेत्यादिनोस्त्रिरव्यदर्भपिंजलीमुत्तरतस्त्यजेत् ततोरेखोपरियेत्रूपाणीतिमंत्रेणांगारंभ्रामयित्वा
अंगारंदक्षिणातःक्षिपेत् ततोरेखोपरिउपमूलसकृत्सूतकुशत्रयंदक्षिणाग्रमास्तीर्यसव्यंकृत्वापुटकैजलतिलपुष्प
गंधानिकृत्वामोटकादीन्यादायॐअद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतप्रथममासिकश्राद्धपिंडस्थानेऽत्रावनेनिक्ष्वतेमयादी
यतेतवोपतिष्ठतामित्यवनेजनंकुशोपरिदद्यात् ततस्तिलघृतमधुयुतेनान्नेनपिंडंकृत्वाघृतमधुभ्यामभिघार्यदक्षिणाहस्तेन

य

५३५ पमचक्रता

मोटकादीनिचादाय ओंअद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतप्रथममासिकआरुपिंडस्थानेएषपिंडस्तेमयादीयतेतवोपतिष्ठता
मितिवामान्वारब्धदक्षिणाहस्तेनावनेजनस्थानेपिंडं दद्यात् ततोदर्भमूलेकरं प्रोक्ष्यसव्यं कृत्वा दक्षिणाभिमुखः ओंअत्रपितरम
दयस्त्वयथाभागमावृषास्वेतिपठेत् ततःउत्तराभिमुखीभूय आसैनयम्यपितरं भास्वरमूर्तिध्यायन्मुखं पर्यावर्त्तयन् ओंअमीमदं
तपितायथाभागमावृषास्वेतिपठेत् ततोवनेजनपात्रं दत्त्वा वशिष्टजलयुतं वामहस्ते कृत्वा दक्षिणाहस्तेन मोटकादीन्यादा
य ओंअद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतप्रथममासिक आरुपिंडेऽत्रप्रत्यवने निक्ष्वते मया दीयते तवोपतिष्ठता मिति प्रत्यवने जनं
पिंडोपरि दद्यात् ततोनीवीविस्त्रंस्य सव्यं कृत्वा वामेन पाणिना धृतं स्त्रत्रं दक्षिणेनादाय उभाभ्यां पिंडोपरि ओं एतत्ते पितर्योस इ
तिस्त्रत्रं दत्त्वा मोटकादीन्यादाय ओंअद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतप्रथममासिक आरुपिंडे एतद्दासस्ते मया दीयते तवोपति
ष्ठता मिति स्त्रत्रमुत्सृजेत् ततस्त्रस्मीगंधपुष्पधूपदीपतांबूलादिदद्यात् ततः पिंडं शेषान्नं पिंडं समीपे विकीर्य ओं शिवा आपः
संचितिजले ओं सौमनस्यमस्त्विति पुष्पं ओं अक्षतं चारिष्टमस्त्विति तंडुलान् अन्नपात्रोपरि क्षिपेत् ओं मोटकादीन्यादाय ओं अ
द्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य प्रथममासिक आरुदेतैतदन्नपानादिकमुपतिष्ठता मिति अक्षय्योदकं दद्यात् ततः स
व्यं कृत्वा ओं अघोरः पिताः स्त्विति दक्षिणादिशोपश्यन् पिंडोपरि पूर्वाग्रं जलधारां दद्यात् ततः पूर्वाभिमुखीभूय ओं गोत्रं नो वर्ह
तां दातारो नो भिवर्द्धतां वेदाः संततिरेव चेत्त्यादिना आशीः प्रार्थनं कुर्यात् ततोपसव्येन पिंडोपरि सप्तवित्रान्कुशान् धृत्वा पुट
कादिस्थजलेन ओं ऊर्ज्ज्वहं तीरमृतं दृतं पयः कीलालं परिस्कृतमस्त्वधास्थतर्पयत मे पितरमिति कुशोपरि दक्षिणाग्रं ज
लधारां दद्यात् ततः पिंडमाघ्रायोत्थापयेत् पिंडाधारकुशान्कुमुकंच वृहौ क्षिपेत् अर्घपात्रमुत्थाप्य मोटकादीन्यादाय
ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य कृतैतत्प्रथममासिक आरुप्रतिष्ठार्थं भिदं रजतं चेद्देवतं यथानामगोत्राय ब्राह्म

हस्तपुस्तक
५३५ पमचक्रता

+

लङ्गारैः संशोध्य गौरमृत्त्रिकया ध्यायित्वैः सर्षपैश्च विकिरेत् द्विजं कारितश्मश्रु नखच्छेदनमभिगम्य दंतधावनं च ताम्रपात्रे
तैलो वर्तनान्युपनीय स्नानार्थं दत्तजलं तत्र स्नातं यजमानसर्वो नाहृतमाचांतं मध्याह्ने शुचिराचांतः शुक्लदिवास उपविश्य
गोमयोपलिप्तायां भूमौ वा मावर्तेन गोमूत्रमंडलायां ओं भूम्ये नमः इत्यक्षतपुष्पैस्त्रिचयित्वा भूमौ कुशत्रयमास्तीर्य तदपरि
तिष्ठन् ओं स्वागतमिति स्थितं ब्राह्मणं पृच्छेत् ओं सुस्वागतमिति तेनोक्ते ओं इदं ते पाद्यमिति पाद्यमुपनीय विनीतः स न पुनः पुन
रभिनंद्य पात्रब्राह्मणपादौ प्रक्षालयेत् ततः पुटके ध्यं कृत्वा दक्षिणाभिमुखोपसव्यं कृत्वा मोटकादिकमादाया र्घपात्रं च वा
महस्ते कृत्वा ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतसपिंडीकरणश्राद्धे षपादार्घस्ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति पादार्घ्यं दद्यात्
ततः आचमनीयजलं पात्रस्थं मभिनंद्य जानुनी विश्राव्य ओं इदं ते आचमनीयमित्याचमनीयजलं ब्राह्मणाय दत्त्वा स्वयं पादौ
प्रक्षाल्याचम्य तमाचम्याग्रे कृत्वा श्राद्धदेशमागच्छेत् पूर्वरात्रौ निमंत्रणा संभवे तस्मिन्नेवाह्निश्राद्धवेलायां पूर्वोक्तविशेषण
विशिष्टं यजमानसर्वो नाहृतं पूर्वकृतगोमूत्रमंडलायां भूमौ त्रिः पुष्पाक्षतार्चितायां कुशोपरितिष्ठन् ओं स्वागतमिति ब्रा
ह्मणं पृच्छेत् ओं सुस्वागतमिति तेनोक्ते उभावप्युपविशतः ततः श्राद्धकर्त्ता ओं इदं ते पाद्यमिति पाद्यमुपनीय विनीतः पुनः पु
नरभिनंद्य पात्रब्राह्मणपादौ प्रक्षालयेत् ततोपसव्यं कृत्वा पुष्पचंदनतांबूलानि विप्रकरे दत्त्वा ब्राह्मणजानुं दक्षिणाहस्तेन
स्पृष्ट्वा ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य सपिंडीकरणश्राद्धकरणाय भवंतं ब्राह्मणमहमामंत्रये इत्यामंत्र्य ओं आमंत्रि
तोस्मीति तेनोक्ते ओं अक्रोधनेन शौचपरेणेत्यादिना ओं सर्वायासविनिर्मुक्तेनेत्यादिना ब्राह्मणं नियमान्प्रावयेत् भवित
व्यमिति तेनोक्ते र्घपरिकल्प्य वामहस्ते कृत्वा मोटकादिकमादाया ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतसपिंडीकरणश्राद्धे ष
पादार्घस्ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति पादार्घ्यं दद्यात् ओं ततः आचमनीयजलं पात्रस्थं शिरसा भिवंद्य जानुनिविश्या

अं.
ली
२२

य ओं इदं ते आचमनीयमिति ब्राह्मणाय दत्त्वा सव्येन स्वयं पादौ प्रक्षाल्याचम्याग्रे कृत्वा आरुदेशमागच्छेत् तत्र प्राङ्मुख उपविश्य सि
द्धमिति पृष्ट्वा आसनं स्पृष्ट्वा त्रास्येति ब्राह्मणमुदङ्मुखमुपवेशयेत् द्विजपदयोस्तले कुशान्दद्यात् आसनसमीपे तिलतेलेन दी
पं स्थापयेत् अन्यांश्च प्रत्यासनसमीपे चतुरो दीपान् स्थापयेत् ब्राह्मणेन दीपरक्षाकर्तव्या रक्षोघ्नान्गौरसर्षपतिलान्प्राङ्
देशे संनिधापयेत् काककुक्कुरादीन् प्राङ्मुखं न पसारयेत् ततोऽपवित्रः पवित्रो वेत्यादि पठित्वा ओं पुंडरीक्षः पुनात्विति प्राङ्
यद्रव्याणां त्मानं च कुशत्रयजलेन सिंचेत् ततः कुशत्रयतिलजलान्यादाय ओं अद्या मुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य प्रेतत्वं
विमुक्तिहेतुं षोडशप्राह्णं तर्गतसपिंडीकरणं प्राङ्मुखं करिष्ये इति संकल्पं कुर्यात् ओं कुरु ख्येति ब्राह्मणो वदेत् ओं गायत्री जप
महं करिष्ये इति ब्राह्मणं पृच्छेत् ओं कुरु ख्येति तेनानुज्ञातः प्राणव्याहृतिसहितां गायत्रीं त्रिजपेत् ततः ओं देवताभ्य इति त्रिजपे
त् ततो देवप्राह्णार्थापकल्पिता सनादिदेशमागत्योदङ्मुख उपविश्य कुशत्रयं जलान्यादाय ओं अद्या मुकगोत्रस्य पितुर
मुकप्रेतस्य सपिंडीकरणं निमित्तं कामुकागोत्रपितामहं प्रपितामहं वृद्धं प्रपितामहामुका मुकशर्मं प्राङ्मुखं संवधिनो विश्वे देवा
इदमासनं वोजमः इति पूर्वाग्रकुशत्रयं त्रयं सयवजलप्रोक्षितमुत्सृजेत् ततः ओं विश्वान् देवानहमावाहयिष्ये इत्युक्त्वा ओं विश्वे
देवास आगतां शृणुताम इमं हवं इदं बर्हिर्निषीदत इत्यावाह्यं ओं यवो सियवयास्मद्वेष्टो यवयारातीरिति प्राङ्मुखो यवान्वि
कीर्य ओं विश्वे देवाः शृणुते मध्वं मेये अंतरिक्षे य उपद्यविष्टये ग्निजिह्वा उत वायजत्र आसद्यास्मिन् बर्हिषि मादध्वं ओं आ य
गच्छंतु महाभागा विश्वे देवा महाबलाः ये यत्र योजिताः प्राङ्मुखं सावधाना भवंतु ते इति पठेत् ततः पुटके पवित्रं धृत्वा ओं शन्नो
देवीरभिष्टय आपो भवंतु पीतये शंख्योरभिस्त्वंतु न इति जलं तत्र क्षिप्त्वा ओं यवो सियवयास्मद्वेष्टो यवयारातीरिति तत्र यवा
न्क्षिप्य गंधपुष्पं तस्मीं तत्र प्रक्षिप्यार्घ्यां त्रयामहस्ते कृत्वा पवित्रं भोजनपात्रे पूर्वाग्रं धृत्वा तदुपरि किंचिद्दकांतरं दत्त्वा ओं या
दिव्या आपः पयसा इति पठित्वा कुशत्रयं यवजलान्यादाय ओं अद्या मुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य सपिंडीकरणं निमित्तं कामु

१७ षष्ठ्यं स्तोत्रं नमः ॥ ॐ विष्णवे नमः ॥ देवे ॥ ये स्यान्ममसि इति देवाद्युपजं उक्तानमेव धारयेत् ॥ ॐ अद्यामुक गोत्रस्य

क गोत्रपितामहप्रपितामहवृद्धप्रपितामहामुकामुकशर्मश्राद्धसंबन्धिनोविश्वेदेवाएतानिगंधपुष्पधूपदीपतांबूलयजो
पवीतवासांसिवोनमः इतिगंधादीनुत्सृजेत् ततोभोजनपात्रासनयोश्चतुर्दिशंजलनचतुष्कोणंमंडलं कृत्वा अपसव्येनमोट
कादिकमादायतिलघृतव्यंजनयुतमन्नं ॐ इदमन्नमेतद्भस्वामिपितृभ्योनम इतिदक्षिणामुखमुत्सृजेत् ततःसव्यं कृत्वा ता
म्रपात्रादिकं गृहीत्वा तेनान्नमादायमनाकुस्थित्वा देवान्ध्यायन्पात्रेपरिवेष्ट्यात् व्यंजनानिघृतंजलं चतत्रोपनीयान्नोपरि
मधुदत्त्वा ॐ मधुवाता इति स्मृत्वं मधुमधुमध्विति मंत्रैरन्नमभिमंत्रयेत् ततःस्मृत्युहस्ताभ्यामन्नपात्रमालभ्य ॐ पृथिवी ते पात्रं
इत्यादि ॐ इदं विष्णुर्विचक्रमे इत्यादि च पठित्वा ॐ कृष्णहव्यमिदं रक्षामदीयमिति पठित्वा ॐ इदमन्नमित्यन्ने ॐ इमा आपः इति
जले ॐ इदमाज्यमिति घृते ॐ इदं हविरिति पुनरन्ने दक्षिणां गुह्यमावेश्य ॐ यवोसि इत्यादि नान्नोपरि यवान्निक्षिप्य कुश
यवजलान्यादाय ॐ अद्यामुक गोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य सपिंडीकरणानिमित्तकामुक गोत्रपितामहप्रपितामहवृद्धप्रपि
तामहामुकामुकशर्मश्राद्धसंबन्धिनोविश्वेदेवाएतदोन्नसोपकरणानम इत्यन्नमुत्सृजेत् एवं देवकांडे निर्वर्त्य हस्तौ प्रक्षाल्य
कुशवडुकादिकं पुनर्गृहीत्वा प्रेतश्राद्धदेशमागत्योपविश्यापसव्यादिकृत्वादक्षिणाभिमुखोमोटकादीन्यादाय ॐ
अद्यामुक गोत्रामुकप्रेतसपिंडीकराणां श्राद्धे इदमासनं ते मया दीयते तवोपतितामिति पित्रे आसनंमोटकरूपंतिलजलप्रो
क्षितमुत्सृजेत् पुनर्मोटकादिकमादाय ॐ अद्यामुक गोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य सपिंडीकरणानिमित्तकश्राद्धेऽमुक गोत्र
पितामहामुकशर्मनिदमासनं ते स्वधा इति स्थानत्रये ल्हासनेषु सर्वपश्चिमस्थाने स्थितमासनं पितामहायोत्सृजेत्
पुनर्मोटकादीन्यादाय ॐ अद्यामुक गोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य सपिंडीकरणानिमित्तकश्राद्धेऽमुक गोत्रप्रपितामहामुकश
र्मनिदमासनं ते स्वधा इति मध्यममासनं प्रपितामहायोत्सृजेत् पुनर्मोटकादीन्यादाय ॐ अद्यामुक गोत्रस्य पितुरमुक
प्रेतस्य सपिंडीकरणानिमित्तकश्राद्धेऽमुक गोत्रवृद्धप्रपितामहामुकशर्मनिदमासनं ते स्वधा इति सर्वपूर्वमासनं वृद्धप्र

गौरी

पितुरमुकप्रेतस्य सपिंडीकरणानिमित्तकामुक गोत्रपितामहप्रपितामहवृद्धप्रपितामहामुकशर्मनिदमासनं ते स्वधा इति मध्यममासनं प्रपितामहायोत्सृजेत् पुनर्मोटकादीन्यादाय ॐ अद्यामुक गोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य सपिंडीकरणानिमित्तकश्राद्धेऽमुक गोत्रप्रपितामहामुकशर्मनिदमासनं ते स्वधा इति सर्वपूर्वमासनं वृद्धप्र

अं.
पृ.
२३

नमि
क

पितामहायोत्सृजेत् ततः पितामहादीनुद्दिश्य ओंपितृनहमावाहयिष्ये इत्युक्त्वा ओं उशंतस्त्वानिधीमस्युशान्तः समधीमहि उशान्तु
शतः आवाहपितृन् हविष्ये अन्नवे इति पितामहादीनावाह्य ओं अपहता असुरा इत्युभयत्र आह्वयाने तिलान्विकीर्य ओं आयंतु नः
पितरः इति मंत्रं जपेत् ततोऽर्घपात्रचतुष्टये नवघ्नं दक्षिणाग्रं पवित्रं प्रत्येकं धत्वा ओं शन्नो देवीरिति प्रत्येकं जलं क्षिप्त्वा ओं
तिलो सीति स्वाहां तेन मंत्रेण प्रत्येकं तेष्वेतिलान्प्रक्षिप्य गंधपुष्पे तेष्वेव तूष्णीं प्रक्षिप्य प्रेतार्घपात्रं वामहस्ते कृत्वा ओं यादि
व्या आप इत्यादि मंत्रं जपित्वा मोटकादीन्यादाय ओं अद्या मुकगोत्रपितरमुकप्रेतसपिंडीकरण आह्वे एष हस्तार्घस्ते मया दी
यते तवोपतिष्ठतामिति पात्रं ब्राह्मणहस्तस्य पवित्रोपरि अर्घजलं ददुत्सृजेत् अवशिष्टजलसहितार्घपात्रं ब्राह्मणाग्रे नि
दध्यात् पितामहार्घपात्रं वामहस्ते कृत्वा पवित्रं भोजनपात्रे धत्वा तदुपरि जलांतरं दत्वा ओं यादिव्या इत्यादि पठित्वा मोटकादी
न्यादाय ओं अद्या मुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य सपिंडीकरण निमित्तक आह्वे मुकगोत्रपितामह मुकशर्मन् एष ते हस्ता
र्घः स्वधा इति पूर्ववदर्घं दद्यात् अवशिष्टजलयुतमर्घपात्रमग्रे धारयेत् ततः प्रपितामहार्घपात्रं वामहस्ते कृत्वा पवित्रं भोज
नपात्रे धत्वा तदुपरि जलांतरं दत्वा ओं यादिव्या इत्यादि पठित्वा मोटकादीन्यादाय ओं अद्या मुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य स
पिंडीकरण निमित्तक आह्वे मुकगोत्रपितामह मुकशर्मन् एष ते हस्तार्घः स्वधे त्यर्घं ददत्पूर्ववदुत्सृजेत् तदर्घपात्रमव
शिष्टजलयुतमग्रे स्थापयेत् तृतीयार्घपात्रं वामहस्ते कृत्वा पवित्रं भोजनपात्रे धत्वा तदुपरि जलांतरं दत्वा ओं यादिव्या इत्या
दि पठित्वा मोटकादीन्यादाय ओं अद्या मुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य सपिंडीकरण आह्वे मुकं वरु प्रपितामह मुकश गोत्र
मन्नेष हस्तार्घः स्वधेति पूर्ववदुत्सृजेत् अवशिष्टजलयुतमर्घपात्रमग्रे स्थापयेत् ततः सव्यं कृत्वा चम्यापसव्यं कृत्वा
एकत्रयमग्रे धत्वा प्रेतार्घपात्रं गृहीत्वा ओं ये समानाः सुमनसः पितरो यमराज्ये तेषां लोकः स्वधानमोयज्ञो देवेषु क
ल्पतां ये समानाः सुमनसो जीवा जीवेषु मामकाः तेषां श्रीर्मयि कल्पतामस्मिंस्तोके शतं समाः इति मंत्राभ्यां प्रेतार्घपात्र ४८

तत्सर्वपितृमहार्घपात्रस्थजलदिकप्रपितामहार्घपात्रजल
तामहार्घपात्रे उपरि यत्नात् उपरि उभयप्रज्ञानरुद्रप्रपिता

स्य तृतीयभागजलं पुटकांतरे धत्वा पुनरपि मंत्रद्वयं पठित्वा परतृतीयभागं पुटकांतरे धत्वा प्रेतार्घपात्रस्थ तृतीयभाग
जलं पुटकांतरे तूष्णीं धत्वा प्रथमपुटकस्थविभक्तजलं तृतीयभागं प्रेतार्घपात्रे कृत्वा पवित्रपुष्पसहितं प्रेतार्घपात्रमादाय ओं
ये समाना इति मंत्रद्वयेन प्रेतार्घपात्रस्थ तृतीयभागजलं पितृमहार्घपात्रस्थ जलं मेलयेत् एवमपरपुटकद्वयस्थितार्घं तृतीय
भागद्वयं क्रमेण प्रत्येकं प्रेतार्घपात्रे कृत्वा प्रत्येकं मंत्रद्वयं पठित्वा प्रपितामहार्घपात्रस्थ जलं रुद्रप्रपितामहार्घपात्रस्थ जलं क्र
मेण मेलयेत् ततः प्रेतार्घपात्रं पात्रब्राह्मणवामपार्श्वे ओं पितृस्थानमसीति न्युज्जीकृत्वा स्थापयेत् एवं स्थापितमर्घपात्रच
तुष्टयंदक्षिणापर्यंतं न चालयेत् ततो मोटकादिकमादाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतसपिंडीकराणां आदे एतानि गंध
पुष्पधूपदीपतांबूलयज्ञोपवीतवासांसिते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति पित्रे गंधादीनि दद्यात् पुनर्मोटकमादाय ओं अद्यामु
कगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य सपिंडीकरणानिमित्तक आदे मुकगोत्रपितामहामुकशर्मन्नेतानि गंधपुष्पधूपदीपतांबूल
यज्ञोपवीतवासांसिते स्वधेति पितृमहायगंधादीनुत्सृजेत् पुनर्मोटकादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेत
स्य सपिंडीकरणानिमित्तक आदे मुकगोत्रं रुद्रप्रपितामहामुकशर्मन्नेतानि गंधपुष्पधूपदीपतांबूलयज्ञोपवीतवासांसि
ते स्वधेति रुद्रप्रपितामहाय गंधादीनुत्सृजेत् ततः पितृपात्रब्राह्मणहस्ते स्वहस्तेन ओं एष गंधः इति चंदनं निवेदयेत् ओं सु
गंध इति ते नोक्ते ओं एतानि पुष्पाणीति पुष्पाणि निवेदयेत् ओं सुपुष्पाणीति ते नोक्ते ओं एष धूप इति धूपं निवेदयेत् ओं सुधूप
इति ते नोक्ते एष दीप इति निवेदयेत् ओं सुदीप इति ते नोक्ते ओं एतानि तांबूलानि इति निवेदयेत् ओं सुतांबूलानीति ते नोक्ते ओं इमे
यज्ञोपवीते इति निवेदिते ओं सुयज्ञोपवीत इति प्रत्युक्ते ओं एतानि वासांसि इति निवेदयेत् ओं सुवासांसि इति ब्राह्मणोवाच देत पुष्प
णि शिखातिरिक्तस्थानेन धारयेत् ततः पात्रब्राह्मणचतुर्दिशं चतुष्कोणमंडलं जलेन कुर्यात् अपरं पितृमहादित्रिकोण
चतुष्कोणमंडलं कुर्यात् ततः सच कृत्वा प्राङ्मुख उपविश्य उपवीती पातितदक्षिणा जानुस्ताम्रपात्रादौ व्यंजनं दत्तारवर्जितं स
महार्घपात्रे धत्वा पात्रप्रथमे कदैव पितृमहासुनं वामपार्श्वे ओं पितृभ्यः स्थानमसीति न्युज्जीकृत्वा स्थापयेत् १२

पितृमहार्घपात्रस्थजलदिकप्रपितामहार्घपात्रस्थजलं रुद्रप्रपितामहार्घपात्रस्थजलं क्रमेण मेलयेत् ततः प्रेतार्घपात्रं पात्रब्राह्मणवामपार्श्वे ओं पितृस्थानमसीति न्युज्जीकृत्वा स्थापयेत् एवं स्थापितमर्घपात्रचतुष्टयंदक्षिणापर्यंतं न चालयेत् ततो मोटकादिकमादाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतसपिंडीकराणां आदे एतानि गंधपुष्पधूपदीपतांबूलयज्ञोपवीतवासांसिते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति पित्रे गंधादीनि दद्यात् पुनर्मोटकमादाय ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य सपिंडीकरणानिमित्तक आदे मुकगोत्रपितामहामुकशर्मन्नेतानि गंधपुष्पधूपदीपतांबूलयज्ञोपवीतवासांसिते स्वधेति पितृमहायगंधादीनुत्सृजेत् पुनर्मोटकादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य सपिंडीकरणानिमित्तक आदे मुकगोत्रं रुद्रप्रपितामहामुकशर्मन्नेतानि गंधपुष्पधूपदीपतांबूलयज्ञोपवीतवासांसिते स्वधेति रुद्रप्रपितामहाय गंधादीनुत्सृजेत् ततः पितृपात्रब्राह्मणहस्ते स्वहस्तेन ओं एष गंधः इति चंदनं निवेदयेत् ओं सुगंध इति ते नोक्ते ओं एतानि पुष्पाणीति पुष्पाणि निवेदयेत् ओं सुपुष्पाणीति ते नोक्ते ओं एष धूप इति धूपं निवेदयेत् ओं सुधूप इति ते नोक्ते एष दीप इति निवेदयेत् ओं सुदीप इति ते नोक्ते ओं एतानि तांबूलानि इति निवेदयेत् ओं सुतांबूलानीति ते नोक्ते ओं इमे यज्ञोपवीते इति निवेदिते ओं सुयज्ञोपवीत इति प्रत्युक्ते ओं एतानि वासांसि इति निवेदयेत् ओं सुवासांसि इति ब्राह्मणोवाच देत पुष्पणि शिखातिरिक्तस्थानेन धारयेत् ततः पात्रब्राह्मणचतुर्दिशं चतुष्कोणमंडलं जलेन कुर्यात् अपरं पितृमहादित्रिकोणचतुष्कोणमंडलं कुर्यात् ततः सच कृत्वा प्राङ्मुख उपविश्य उपवीती पातितदक्षिणा जानुस्ताम्रपात्रादौ व्यंजनं दत्तारवर्जितं स

अं-
ली-
२४

विषय अंशपहताइत्यन्तापरिचर
कितान २

घृतमन्नं कृत्वा प्रटकादिस्थजले हस्तेन ओं अन्नयेकव्यवाहनाय स्वाहा ओं सोमाय पितृमते स्वाहा इत्याहुत द्रव्यं तदन्नं
च जुह्यात् ततोपसव्यं कृत्वा वशिष्ठमन्नं पितामहादिपात्रे किंचित्किंचिद्दद्यात् पिंडार्थं चावशेषयेत् ततो हस्ताभ्यां ताम्र
पात्रमादाय तेनान्नं गृहीत्वा प्रेतपात्रे ध्यायन् परिविष्यात् एथ कुप्रटकादिस्थितानि घृतजलव्यंजनानि चोपनयेत् ततः
स्तेनैव क्रमेण पितामहादिपात्रत्रये प्रत्येकमन्नं परिवेष्टानं कुर्यात् ततः प्रेतपात्रादिस्थितान्नेषु प्रत्येकं मधुदद्यात्
ततः प्रत्येकमन्नमभिमंत्रयेत् ओं मधुवाताभ्युतायते मधुक्षरं तिसिंधवः माध्वीर्नः संत्वोषधीर्मधुनक्त मुतोषसो मधु
मत्पार्थिवं रजः मधुघ्नो रस्तु नः पितामधुमान्नो वनस्पतिमधुमानस्तु सूर्यः माध्वीर्गवो भवंतु नः ओं मधुमधुमध्विति मं
त्रैः ततः प्रेतान्नपात्रं व्यास्ताभ्यां न्युज्याभ्यां हस्ताभ्यां मालभ्य ओं एधि वीते पात्रं शति ओं इदं विष्णुर्विचक्रमेति जपित्वा ओं
कृष्मकव्यमिदं रक्षमदीयमित्युक्त्वा पात्रस्य दक्षिणहस्तांगुलं गृहीत्वा ओं इदमन्नं ओं इमांश्चापः ओं इदमाज्यं ओं इदं हवि
रिति क्रमेणान्नजलघृतान्नेषु तं प्रक्षिप्य मोटकादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतसपिंडीकरणं आरुह्य
दमन्नं सोपकरणं ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति पित्रेऽन्नमुत्सृजेत् अनेनैव क्रमेण पितामहान्नपात्रमालभ्य ओं एधि
वीते इत्यादि जपित्वा ओं इदमन्नं इत्यादि स्वदक्षिणहस्तांगुलं निवेशनं कृत्वा ओं अपहता इत्यादिना तिलान्ने विकीर्य
मोटकादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य सपिंडीकरणं निमित्तकं आरुह्य मुकगोत्रपितामहामुकशर्म
न्नेतत्तेन्नं सोपकरणं स्वधेति पितामहायान्नमुत्सृजेत् ततः प्रपितामहान्नपात्रमालभ्य पूर्ववत् ओं एधि वीत्यादिकं
सर्वं कृत्वा मोटकादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य सपिंडीकरणं निमित्तकं आरुह्य मुकगोत्रप्रपि
तामहामुकशर्मन्नेतत्तेन्नं सोपकरणं तैस्वधेति प्रपितामहायान्नमुत्सृजेत् ततो वृक्षप्रपितामहान्नपात्रमालभ्य पू
र्ववत् ओं एधि वीते इत्यादिकं सर्वं कृत्वा ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य सपिंडीकरणं निमित्तकं आरुह्य मुकगोत्र

वृहस्पतिमहामुक्ताशर्मन्नेतत्तेनं सोपकरणं स्वधेति वृहस्पतिमहामुक्ताशर्मन्नेतत् ततः ओं भवान्प्राशयत्विति पात्रं
 ब्राह्मणाय जलचुलकं दत्त्वा स प्राणव्याहृतिकां गायत्रीं ओं मधुवाता इत्यादि स्तुचं ओं मधुमधुमध्विति च जपित्वा ओं अन्न
 हीनमित्यादि च पठित्वा ओं यथासुखं जुषस्वेति पात्रं ब्राह्मणं प्रति ब्रूयात् स च ओं कारपूर्वं वामेन पाणिना पात्रं मत्पुत्रं
 नचुलकं गृहीत्वा भुंजीत हासक्रोधाद्यत्वादि कं न कुर्यात् व्यंजनार्थं हस्तादिनापि संज्ञानं कुर्यात् आरुक्तां दर्भेष्व
 सीनः स प्राणव्याहृतिकां गायत्रीं ओं मधुवाता इत्यादि स्तुचं ओं मधुमधुमध्विति च जपेत् गायत्रीं ब्राह्मणं मनुष्याव्य
 ओं कृष्णपाज इत्यादीन् द्यौर्धूमं त्रान् पठित्वा भूमिं तिलैरास्तीर्य आह्वय ब्राह्मणं पितृ रूपतया ध्यात्वा ओं उदीरितामि
 त्यादि पितृ मंत्रान् ओं सहस्रशीर्षा इत्यादि पुरुष सूक्तं ओं आशुः शिशानो इत्यादि कं यथाशक्ति जपेत् ओं नमस्तुभ्यं वि
 नूपाक्ष इति श्लोकं मपि पठेत् वीणादि ध्वनिभिर्ब्राह्मणं हर्षयन् व्यंजनगुणान् इदमन्नमित्यादि क्रमेण कीर्तयन् यत्रय
 त्रेष्टोपलभ्येत तत्तदन्नं भोजयेत् ततस्तत्तं ब्राह्मणं ज्ञात्वा पितामहपात्रं संनिधा वास्तुतदक्षिणाग्रकुशात्रयां भूमिं प्रो
 द्य सर्वप्रकारकमन्नमादाय स तिलघृतजलेन स्नानं कृत्वा ओं अन्नमिदं धाम्नेत्यादिना स्तुत कुशोपरितदन्नं विकिरेत् ततः
 स व्यंकृत्वा च म्यहरिं स्मृत्वा पसव्येन पात्रं ब्राह्मणाय ओं इदं ते प्रत्यपो शानमिति गंडूषं दत्त्वा ओं स्वदितमिति शृष्ट्वा ओं सु
 स्वदितमिति तेनोक्ते ओं पिंडं महं करिष्ये इति तं पृथ्व्यत ओं कुरु खेत्यनुज्ञातः पात्रं ब्राह्मणाय च मनार्थं पात्रं दापयेत् ततः
 तः प्रेतपिंडदानार्थं मे कामपरां पितृमहादित्रिकपिंडदानार्थं मे कहस्तमितां चतुरंगुलोच्छ्रितां मे कर्तुं दक्षिणं प्रवां पिंडि
 कां निर्माय तन्मध्यं वामेन पाणिना दर्भपिंजलीं गृहीत्वा दक्षिणं चैकृत्वा तन्मूलेन सव्योपगृहीत दक्षिणपाणिना ओं अ
 परुता इत्यादि पठित्वा दक्षिणाग्रां रेखां प्रादेशं मात्रां सकृदुत्तिरय्य दर्भपिंजलीमुत्तरस्यां दिशि क्षिपेत् एवमेवापरपिंडि
 कायामप्येकारं रेखां कुर्यात् ततः पूर्वपिंडिकारेखां परि ओं येनूपाणि प्रतिमुचमानेति मंत्रेणांगारं भ्रामयित्वा दक्षिणं दक्षिणं

एवमेवापररेखायामंगारंभ्रामयेत् ततउभयत्ररेखायामुपमूलसकृत्सूनान्दक्षिणाग्रान्कुशान्स्तण्णयात् ततःसव्यंकृत्वाओं
 देवताभ्यश्चिन्तिर्जपते ततोपसव्यंकृत्वापुटकंचतुष्टयेजस्तिलगंधपुष्पाणि कृत्वा एकं पुटकं वामहस्ते कृत्वा मोटकादी-
 न्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतसपिंडीकरणश्राद्धपिंडस्थानेऽत्रावने निक्ष्वते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति पू-
 र्वपिंडिकायां छिन्नमूलोपरिऽवने जनंदद्यात् ततोपरं पुटकं वामहस्ते कृत्वा मोटकादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रस्य
 पितुरमुकप्रेतस्य सपिंडीकरणनिमित्तकश्राद्धपिंडस्थानेऽमुकगोत्रपितामहामुकशर्मन्नावने निक्ष्वते स्वधेति द्विती-
 यपिंडिकायामास्ततकुशमूलसंनिधाने पितामहायावने जनजलंदद्यात् ततोपरं पुटकं वामहस्ते कृत्वा दक्षिणाहस्ते
 नमोटकादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य सपिंडीकरणनिमित्तकश्राद्धपिंडस्थानेऽमुकगोत्रपिताम-
 हामुकशर्मन्नावने निक्ष्वते स्वधेति आस्ततकुशमध्ये प्रपितामहायावने जनंदद्यात् ततोपरं पुटकं वामहस्ते कृत्वा मोट-
 कादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रपितुरमुकप्रेतस्य सपिंडीकरणनिमित्तकश्राद्धपिंडस्थानेऽमुकगोत्रवृद्धप्रपितामहा-
 मुकशर्मन्नावने निक्ष्वते स्वधेति आस्ततकुशाग्रे वृद्धप्रपितामहायावने जनंदद्यात् ततोदक्षिणाहस्तेन मोटकतिल-
 जस्तपिंडानादाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतसपिंडीकरणश्राद्धेऽपिंडस्ते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति पूर्वपिं-
 डिकायां कुशोपरिपित्रेऽपिंडं दद्यात् पुनर्मोटकादीनि पिंडं चादाय ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य सपिंडीकर-
 णनिमित्तकश्राद्धेऽमुकगोत्रपितामहामुकशर्मन्नेषते पिंडः स्वधेति द्वितीयपिंडिकायां प्रथमावने जनस्थाने पिताम-
 हायपिंडं दद्यात् पुनर्मोटकादीनि पिंडं चादाय ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य सपिंडीकरणनिमित्तकश्राद्धेऽ-
 मुकगोत्रप्रपितामहामुकशर्मन्नेषते पिंडः स्वधेति प्रपितामहायावने जनस्थाने पिंडं दद्यात् पुनर्मोटकादीनि
 पिंडं चादाय ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य सपिंडीकरणनिमित्तकश्राद्धेऽमुकगोत्रवृद्धप्रपितामहामुकश-

मन्नेषतेपिंडः स्वधेति वृद्धप्रपितामहायापरावनेजनस्थानेपिंडं दद्यात् ततः पितामहादिपिंडास्तरणकुशमूले शंले ।
 पभागभुजस्रप्यंत्वितिकरेप्रोक्ष्यसव्यं कृत्वा चम्यहरिं स्मरेत् ततोपसव्यं कृत्वा दक्षिणाभिमुखः पितरमुद्दिश्य ओं अत्र ।
 पितामादयस्व यथाभागमावृषायस्वेति पठित्वा उत्तराभिमुखो भूत्वा आसनं नियम्य भासुरमूर्तिपितरंध्याय नमः स्वदक्षिणां
 दिशं प्रत्यावर्तयन् ओं अमीमदंतपिताय यथाभागमावृषायिष्टेति पठेत् ततः पितामहादीनुद्दिश्य दक्षिणाभिमुखः ओं अत्र पि
 तरोमादयध्वं यथाभागमावृषायध्वमिति पठित्वा उत्तराभिमुखो भूत्वा आसनं नियम्य तुष्टान् भासुरमूर्तीन् पितृन् ध्यायन् मु
 खं प्रत्यावर्तयन् ओं अमीमदं पितरो यथाभागमावृषायिष्टेति पठेत् ततः प्रेतावनेजनपात्रं वामहस्ते कृत्वा मोटकादीन्यादा
 य ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकप्रेतसपिंडीकरणं आरुपिंडेः प्रत्यवने निक्ष्वते मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति पित्रे प्रत्यवने
 जनं दत्त्वा पितामहावने जनपात्रं वामहस्ते कृत्वा मोटकादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य सपिंडीकरणं
 निमित्तकं आरुपिंडेः मुकगोत्रपितामहमुकशर्मन् नत्रप्रत्यवने निक्ष्वते स्वधेति पितामहाय प्रत्यवने जनं दत्त्वा प्रपिताम
 हावने जनपात्रं गृहीत्वा मोटकादीनि चादाय ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य सपिंडीकरणं निमित्तकं आरुपिंडेः
 मुकगोत्रप्रपितामहमुकशर्मन् नत्रप्रत्यवने निक्ष्वते स्वधेति प्रपितामहाय प्रत्यवने जनं दद्यात् ततो वशिष्टं पुटकमादाय
 मोटकादीनि चादाय ओं अद्यामुकगोत्रस्य पि- मुकप्रेतस्य सपिंडीकरणं निमित्तकं आरुपिंडेः मुकगोत्रवृद्धप्रपिताम
 हा मुकशर्मन् नत्रप्रत्यवने निक्ष्वते स्वधेति वृद्धप्रपितामहाय प्रत्यवने जनं दद्यात् ततो नीवीं विस्त्रंस्य सव्यं कृत्वा चम्यहरिं
 स्मृत्वा पसव्यं कृत्वा वामेन पाणिना धृतं सूत्रं दक्षिणेनादाय ओं एतन्नैपितर्वासः इत्युभाभ्यां हस्ताभ्यां पितृपिंडोपरि सूत्रं धा
 रयेत् पूर्ववत्पुनः सूत्रमादाय ओं नमो वः पितरो रसाय नमो वः पितरः शोषाय नमो वः पितरो जीवाय नमो वः पितरः स्व

धायै नमोवःपितरोद्योराय नमोवःपितरोमन्यवे नमोवःपितरःपितरो नमोवो गृहान्नःपितरोदत्त सतोवःपितरोदेष्म ओं
 एतद्दःपितरोवासः इतिमंत्रं पठित्वा प्रत्येकं पिंडोपरि सूत्रं धारयेत् ततो मोटकादीन्यादाय ओं अघामुकगोत्रपितरमुकप्रे
 तसपिंडीकराणां आरुपिंडे एतद्वासस्तेमया दीयते तवो पतिष्ठतामिति पित्रे सूत्रमुत्सृजेत् पुनर्मोटकादीन्यादाय ओं अघा
 मुकगोत्रस्यपितुरमुकप्रेतस्यसपिंडीकरणनिमित्तक आरुपिंडेऽमुकगोत्रपितामहामुकशर्मन्नेतत्तेवासः स्वधेति सू
 त्रं पितामहायोत्सृजेत् पुनर्मोटकादीन्यादाय ओं अघामुकगोत्रस्यपितुरमुकप्रेतस्यसपिंडीकरणनिमित्तक आरु
 पिंडेऽमुकगोत्रपितामहामुकशर्मन्नेतत्तेवासः स्वधेति प्रपितामहाय सूत्रं समुत्सृजेत् पुनर्मोटकादीन्यादाय
 ओं अघामुकगोत्रस्यपितुरमुकप्रेतस्यसपिंडीकरणनिमित्तक आरुपिंडेऽमुकगोत्रं वृद्धप्रपितामहामुकशर्मन्नेत
 त्तेवासः स्वधेति वृद्धप्रपितामहाय सूत्रमुत्सृजेत् ततः प्रत्येकं पितृपिंडादिषु गंधपुष्पधूपदीपतोलानि दद्यात् ॥
 ततः पिंडसमीपे तत्पिंडशेषान् विकिरेत् ततः पिंडेषु सूत्रादिकमपनीय हस्तद्वयेन सुवार्गं रजतकुशानादाय ओं ये
 समानाः सुमनसः पितरो यमराज्ये तेषां लोकः स्वधानमोयज्ञेषु देवेषु कल्पतां ये समानाः सुमनसो जीवाजीवेषु मा
 मकाः तेषां श्रीर्मयिकल्पतां अस्मिंल्लोके शतं समाश्रित्य मंत्रद्वयं पठित्वा प्रेतपिंडं त्रिधा विभजेत् वारद्वयं मंत्रपाठः त
 तः प्रथमपिंडभागमादाय ओं ये समाना इति मंत्रद्वयेन पितामहपिंडे योजयेत् एवं द्वितीयपिंडभागमादाय मंत्रद्व
 येन प्रपितामहपिंडे योजयेत् तृतीयपिंडभागमादाय मंत्रद्वयेन वृद्धप्रपितामहपिंडे योजयेत् ततः प्रेतभागेन सह पिं
 डत्रयं प्रत्येकमेकीकृत्य समं वर्तुलं कुर्यात् ततः प्रेतपूर्वकं पितामहादीनुद्दिश्य पिंडत्रयेष्वर्घ्यपुष्पधूपदीपतोलानि
 निदद्यात् ततः सव्येन देवान्नपात्रे ओं शिवाग्रपः संत्विति जलं दद्यात् अपसव्येन पितृब्राह्मणहस्ते पूर्वमंत्रेण जलं द
 द्यात् ओं संत्विति तत्पतिवचनं ततः पितामहान्नपात्रेषु प्रत्येकं जलं दद्यात् अनेनैव क्रमेण ओं सौमनस्यमस्त्विति सव्या

पसव्याभ्यां पुष्पादानं ओं अस्त्विति ब्राह्मणप्रतिवचनं सव्येन ओं अक्षतं चारिष्टमस्त्विति तंडुलप्रक्षेपो देवान्नपात्रे ततोपसव्ये
न प्रेतश्चाह पात्र ब्राह्मणकरे ओं अक्षतं चारिष्टमस्त्विति तंडुलप्रक्षेपः ओं अस्त्विति प्रतिवचनं त्रिकोपि प्रत्येकं ततो मोटकादीः
न्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य सपिंडीकरणं आह दत्तैतदन्नपानादिकमुपतिष्ठतामिति पितुरक्षय्योदकं
पात्रब्राह्मणकरे उत्सृजेत् ओं उपतिष्ठतामिति प्रतिवचनं पुनर्मोटकादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य स
पिंडीकरणं निमित्तक आह मुकगोत्रस्य वृद्धप्रपितामहस्यामुकशर्मणो दत्तैतदन्नपानादिकमक्षय्यमस्त्विति वृद्धप्र
पितामहायाक्षय्योदकं दद्यात् ततः सव्यं कृत्वा कृतांजलिस्तन्मनाः सुमना दक्षिणां दिशं पश्यन् ओं अघोराः पितरः संत्वि
ति पितामहादिषु पिंडत्रयोपरि पूर्वाग्रंजलधारां दद्यात् ओं संत्त्विति ब्राह्मणप्रतिवचनं अत्र चारिधारादानमाचारात् अन्यथा
तु पाठमात्रं ततः प्राङ्मुखः गोत्रेनो वर्धतामिति पठेत् ओं वर्धतामिति प्रतिवचनं ओं दातारो नो भिवर्धंतां वेदाः संततिरेव च ।
अरुचनो माव्यगमद्वहुदेयं च नो अस्तु अन्नं च नो बहु भवेदतिथींश्च लभेमहि याचितारश्च नः संतु मा च याचिष्मकं च न
एताः सत्याशिषः संत्त्वितियाचेत् ओं संत्त्विति प्रतिवचनं ततोपसव्यं कृत्वा पिंडोपरि सपवित्रकुशत्रयं दक्षिणाग्रमास्तीर्य
ओं पित्रे न मावाचयिष्ये इति ब्राह्मणं ब्रूयात् ओं वाच्यतामित्यनुज्ञातः ओं पित्रे न मउच्यतामिति ब्राह्मणं ब्रूयात् ओमस्तु न मइ
ति ब्राह्मणो वदेत् ततो वामहस्तोऽङ्गुलं जलपात्रं दक्षिणेनादाय ओं ऊर्ज्वहंती रमृतं दृतं पयः कीलालपरिस्कृतं स्वधास्य
तर्पयत मे पितृ निति पित्रानुद्दिश्य सपवित्रकुशोपरि दक्षिणायां जलधारां दद्यात् ततो नम्रीभूय पिंडानां घ्रायोत्थापयेत् पि
ंडाधारकुशानुल्मुकं च वृद्धो दक्षिणे ततः सव्येन देवार्घपात्रं संचाल्यापसव्येन पित्राद्यर्घपात्राण्युत्तानीकृत्य दक्षिणां दद्यात्
तत्र सव्येन कुशत्रयं यवजलदक्षिणाद्रव्याणां दद्यात् ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य सपिंडीकरणं निमित्तकामुक
गोत्रपितामहप्रपितामहवृद्धप्रपितामहामुकामुकशर्मणां संवन्धि नो विप्रेषां देवानां कृतैश्च पुष्टप्रतिष्ठार्थं इदं हिरण्य

मग्निदेवतं यथानामगोत्राय ब्राह्मणाय दक्षिणां दातुमहमुत्सृजे इति प्राञ्चुरख उत्सृजेत् ततोपसव्यं कृत्वा दक्षिणाभिमुखो
मोटकतिलजलान्यादाय दक्षिणाद्रव्यं चादाय ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य कृतैतत्सपिंडीकरणं आरु प्रतिष्ठा
र्थमिदं रजतं चंद्रदेवतममुकगोत्रायामुकशर्मणे ब्राह्मणाय दक्षिणां तुभ्यमहं संप्रददे इति दक्षिणां पितृब्राह्मणकरे द-
द्यात् ओं स्वस्तीति प्रतिवचनं पुनस्तथैव दक्षिणाद्रव्यादिकमादाय ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य सपिंडीक-
रणनिमित्तकं आरु कृतैतदमुकगोत्रपितामहामुकशर्म प्रतिष्ठार्थमिदं रजतं चंद्रदेवतं यथानामगोत्राय ब्राह्मणाय द-
क्षिणां तुभ्यमहं समुत्सृजे इति पितामहं आरु दक्षिणां दद्यात् पुनर्दक्षिणाद्रव्यादिकमादाय ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितु-
रमुकप्रेतस्य सपिंडीकरणनिमित्तकं कृतैतदमुकगोत्रपितामहामुकशर्म आरु प्रतिष्ठार्थमिदं रजतं चंद्रदेवतं यथा-
नामगोत्राय ब्राह्मणाय दक्षिणां दातुमहमुत्सृजे इति पितामहं आरु दक्षिणां दद्यात् पुनर्दक्षिणाद्रव्यादिकमादाय ओं
अद्यामुकगोत्रस्य पितुरमुकप्रेतस्य सपिंडीकरणनिमित्तकं कृतैतदमुकगोत्रं आरु पितामहामुकशर्म आरु प्रतिष्ठार्थ-
मिदं रजतं चंद्रदेवतं यथानामगोत्राय ब्राह्मणाय दक्षिणां दातुमहमुत्सृजे इति वरु प्रपितामहं आरु दक्षिणां दद्यात् ततः
सव्यं कृत्वा ओं विश्वे देवाः प्रीयंतामिति देवविसर्जनं कृत्वा पसव्यं कृत्वा पितृ आरु ब्राह्मणं ओं निरोंकारं स्वस्ति ब्रूहीति व-
देत् स्वस्तीति तेनोक्ते स्वस्त्यस्त्विति पितृब्राह्मणं विसृज्य गृहीतपितृब्राह्मणं गुणो गृहीतौ दक्षपात्रौ वहिर्निमंत्रणस्था-
नमागत्य ब्राह्मणं स्थापयित्वा ओं आमावाजस्य प्रसवो जगम्या देमेद्यावापृथिवी विश्वरूपे आमागतां पितरामातराचामा-
सोमो अमृतत्वेन गम्यादिति प्रदक्षिणां कुर्वन् उदकधारया त्रिर्वष्टयेत् ततः प्राणम्याष्टौ पादाननुब्रज्य प्रदक्षिणी कृत्वा भि-
वादयेत् ततः सव्यं कृत्वा ओं देवताभ्य इति त्रिर्जपेत् ततो गृहं प्रविश्य सव्यापसव्याभ्यां देवपितृ आरु दीपान् पाणिभ्यां नि-
र्वापयेत् ततः सव्येन पाणिना पादप्रक्षालनमाचमनं च कुर्यात् ततः ओं प्रमादादित्यादिपठित्वा एतत्फलकामो विष्णुस्मरेत्